UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

6 СЕРПНЯ, 1970.
Число № 32
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
AUGUST 6, 1970.

З нагоди відвідин королеви Єлисавети II в Манітобі, представники українців передали королеві герб родини Віндсорів, вишитий в оригінальних кольорах та оригінальній величні. Вишивка оправлена в грубі золоті рами. Герб вишила п-і Гнатюк.

Королева дякує українцям Манітоби за дарунок

Напередодні святочного відзначування 100 - річчя Манітоби королева Єлисавета II зі своїм почтом відвідала деякі місцевості Манітоби. М. ін. вона побувала теж у Босежурі, де стрінулася з українцями, які передали їй вишитий герб родини Віндсорів. Королева була мило вражена гарним та оригінальним дарунком та розмовляла з поодинокими українськими громадянами. Зокрема королева та князь Филип дякували молоденьким українським танцюристам з Босежуру за їхній виступ у рямцях зустрічі з королевою.

Після повороту до Лондону з Бакінгемської палати прийшло письмо до п. Семчишина, в якому королева дякує КУК та жіночим організаціям Манітоби за вишитий герб, а п-і Гнатюк за її труд.

За старанням КУК того самого дня в Манітобському університеті відбулася зустріч князя Чарльза та князівни Анни із сотнею української сутдентської молоді. В часі зустрічі королівські діти цікавилися справами української мови та української культури в Канаді.

Після того вони відвідали ще український дім для старших Пресв. Родини, де розмовляли з деякими мешканцями того дому.

Українці в Босежурі, Ман., передають королевій герб родини Віндсорів. На світлині: Я. Семчишин — голова українського комітету сторіччя Манітоби (зліва) та Ст. Ференц — посадник Босежур (справа), за гербом королева Єлисавета; зліва, поруч королевої двірська дама, поруч федеральний міністер Дж. Річардсон, справа посол М. Смеречанський з дружиною.

ІЗРАЇЛЬ І ЄГИПЕТ БУДУТЬ ВЕСТИ ПЕРЕГОВОРИ

Довгі старання ЗДА довести до переговорів між Ізраїлем та арабськими державами закінчилися успішно. Єгипет, Йорданія та Ливан погодилися на американські пропозиції. Після довгих ватань ці пропозиції прийняв теж Ізраїль.

Американський плян замирення арабві та Ізраїлю передбачає 90-денне завішення зброї. В тому часі представники арабських країн та Ізраїлю мають вести переговори при участі представника ОН шведа Г. Яррінга. Ізраїль мав би вивести свої війська на кордони з 1967 р., тобто до вибуху ізраїльсько-арабської війни. Зате арабські країни мали б визнати право Ізраїлю на існування.

Президент Єгипту А. Насер погодився на американські пропозиції під тиском СССР, куди Насер недавно їздив. Здається, що совети відмовилися давати дальшу військову допомогу Насерові, якщо він не прийме американських пропозицій. На рішення Насера вплинула, мабуть, ще й та обставина, що ізраїльські летуни недавно збили чотири советські реактивні бойові літаки МІГ-21, з яких деякі були кермовані советськими пілотами. Не погодилися на переговори Сирія, Ірак та Альжир і загал арабських партизанських організацій, які звуть Насера «зрадником».

Ізраїльський уряд довго не хотів погодитися на американські пропозиції, бо боявся, що арабські країни використають час переговорів на зміцнення своїх становищ та доповнення припасів зброї. Але ЗДА і СССР обіцяли, що будуть уважати, щоб ніодна сторона не дозброювалася в час переговорів. До того ЗДА загрозили Ізраїлеві, що не продадуть більше бойових літаків, якщо він відмовиться від переговорів. Під таким натиском мусіли уступити й найзавзятіші противники перемир'я.

Незабаром мають зібратися на переговори представники арабських країн та Ізраїлю. Ще не устійнено, де переговори будуть відбуватися. В міжчасі до Ню Йорку прибув швед Яррінг, який має дістати вказівки відносно переговорів від секретаря ОН У Тана.

75 млн. дол. — західним фармерам

Бл. 85,000 фармерів із степових провінцій внесли прохання до федерального уряду на виплату допомог за несіяння збіжжя. В цілому за обмеження засіву збіжжевих піль уряд виплатить фармерам степових провінцій 75 мільйонів долярів. Уряд, який пригобіцяв заплатити по 6.00 дол. за кожний незасіяний кар землі, виплатить зразу по 3.00 дол. за акр, а опісля, перевірки, дальших 3.00 дол.

189,000 фармерів трьох степових провінцій засіяли минулого 24 мільйони акрів. Цього року засівну площу зменшено на 11 мільйонів акрів.

ЗДА вистрілили нову підводну бомбу

Американська воєнна фльота вистрілила нову підводну ракетну бомбу «Позейдон», що має 10 атомових головок, з яких кожна може летіти в інше місце. Бомбу вистрілено з підводного судна, що було на глибині 120 стіп. Ракета полетіла 2,800 миль і там вибухла.

Поблизу місця вистрілу кружляло советське розвідче судно «Лаптєв». Через це американці пересунули реченець вистрілу підводної бомби на один тиждень. Советське судно було зникло, але в день вистрілу появилося знову поблизу місця вистрілу. Моряки советського судна намагалися захопити частини металевої коробки, в якій була бомба, поки летіла через воду. Після виходу бомби на поверхню металева коробка автоматично розлетілася і її частини плавали по воді. Американський воєнний корабель-нищівник та гелікоптер були скорші від советських моряків і виловили всі частини коробки.

Советське судно було так близько американського, що мало що не зударилося з ним. Після невдачі советське судно відплило.

Американці еміґрують до Канади

У 1969 р. 22,785 американців прибуло до Канади на постійне життя. В тому самому році до Австралі виїхало 3,418 американців. Четвертина американських іміґрантів до Канади — то професіоналісти: лікарі, інженери, вчителі та інші.

Торік прибули до Канади як іміґранти 2 175 дезертирів та втікачів від військової служби в американській армії.

Сподіваються, що цього року до Канади прибуде ще більше число американців на постійне поселення. Канадські іміґраційні бюра в ЗДА завалені листами американців, що хочуть іміґрувати до Канади. Іміграційні бюра в Чікаґо дістають пересічно 1,000 листів денно, а в Ню Йорку — 300 листів денно.

Майже всі американські професіоналісти приво-зять до Канади зі собою чимало грошей.

У студитській церкві — безбожницький музей

У селі Дора над Прутом є гарна церква, збудована в гуцульському стилі. В церкві є багато різьб, що їх виконали гуцульські мистці: П. Григорук, І. Яворський та І. Свищук. В тій церкві довгі роки служили богослужби українські ченці студити, які поруч церкви мали свій манастир.

Київський антирелігійний журнал «Людина і світ» повідомляє, що тепер у тій церкві влаштовано безбожницький музей. У музею є окремий відділ, де виставлені різні світлини та документи, які нібито компромітують покійного митрополита Андрія Шептицького та верховного архиєпископа Йосифа як німецьких коляборантів. Журнал пише, що за пів року музей відвідало 20,000 осіб. Це головно туристи, які приїздять на відпочинок до різних місцевостей у долині Пруту.

У Клівленді, Огайо, на 73-ому році життя помер відомий диригент клівлендської оркестри Джордж Селл, уроженець Будапешту. Він помер після серцевої атаки, якої зазнав під час концерту в східній Азії.

Помер диктатор Португалії Салязар

У Португалії на 81-ому році життя помер довголітній диктатор Антоніо Салязар, що був безперервно прем'єром Португалії від 1932 р. до 1968 р., коли був частинно спаралізований.

Хоч Салязар володів подиктаторськи й не дозволяв на ніякі опозиційні партії, він упорядкував господарські відносини в Португалії й зумів захоронити країну від участи в другій світовій війні.

Салязар походив з бідної селянської родини. Він закінчив студії економії й завдяки цьому добився влади. Салязар був неодружений і жив дуже скромно. Згідно з його бажанням, після похоронних відправ у столиці Лісбоні, його тіло буде поховане в його рідному селі, поруч могил його батька й матері.

Прем'єр Трюдо хоче неполіт. сенаторів

На вічу у Вайтгорс прем'єр П. Трюдо заявив, що він бажав би, щоб нові сенатори були призначувані не за політичним ключем, тобто не тому, що вони є членами урядової (ліберальної) партії, але щоб сенаторами були заслужені для загалу канадці. Федеральний уряд переговорював у цій справі з провінційними урядами, але досі до ніякого порозуміння ще не дійшло.

У Канаді є тепер 16 вільних місць. Трюдо сказав, що він незабаром призначить деяких сенаторів.

ЦІНА НА ЗБІЖЖЯ ТАКА САМА

Міністер рільництва О. Лянг повідомив, що цього року фармери дістануть початкову заплату за доставлене збіжжя в такій смаій висоті, як минулого року: за пшеницю Манітоба ч. 1 — $1.50 за бушель, 91 центів за бушель західного вівса ч. 2 та 60 центів за бушель ячменю ч. 3.

СССР ПРОДАЄ ЗБРОЮ ЛІБІЇ

Американська розвідка повідомила, що СССР доставив Лібії легкі та важкі танки, військові вантажні автомобілі та інші матеріяли. Донедавна в Лібії була американська летунська база, яку американці залишили. Лібія тепер нав'язала тісні взаємини з СССР, який вже постачає туди зброю.

Перестерігають перед советськими ліками

Канадський директор для харчів та ліків перестерігає канадців, що хворіють важкою склерозою, щоб вони не вірили широкореклямованому советському ліковві „Марґуліс-Сніблядзе", який советська фірма «Мед-експорт» поручає як певний та успішний лік на важку склерозу. Советська фірма вимагає шісляти наперед 30.-00 дол. за лікарство, яке вистарчить на три давки. Канадські митні урядники дістали доручення не давати дозволу на спроваджування того ліку до Канади. Англійські фахівці, які перевіряли вищезгаданий лік ще в 1958 р., ствердили, що цей лік зовсім безуспішний і не лікує важкої склерози.

Канадський директор від харчів та ліків заборонив його ввозити до Канади.

Знайшли трупа арґент. президента

Перед кількома тижнями хтось схопив і викрав кол. арґентинського президента П. Арамбуру, який переслідував прихильників диктатора Перона. Недавно знайдено його трупа. Поліція арештувала кільканадцять осіб, між ними двох католицьких священиків, які мали бути вмішані в справу вбивства Арамбуру.

Зміцнюють англійську розвідку

Новий англійський уряд проголосив, що попередній англійський лейбористський уряд обмежив був діяльність англійської розвідки, щоб зменшити державні видатки. Розвідчої служби уряд вживав більше для пропаґанди англійських товарів, як для розвідки. Членам розвідки заповіли, що вони підуть на пенсію вже в 55 років, замість у 65. Через це багато розвідників покинуло своє зайняття й пішли до іншої праці, де могли би працювати до 65 років.

Новий прем'єр Гіт заповів, що уряд мусить посилити розвідчу службу, яка є забезпекою держави перед різними ворогами.

ПОКАРАЛИ ЗА ЗІРВАННЯ СОВЄТСЬКОГО ПРАПОРА

Група молодих українців влаштувала демонстрацію проти хору Червоної армії, що 27 червня виступав у Калґарі в приміщенні калгарського стемпіду «Коралл». Один з демонстрантів, 19-річний Степан Атаманюк видрапався на стовп і зірвав великий советський прапор, що був на стовпі. Прапор він заховав під сорочку. Поліція арештувала його, і поліційний суддя покарав його грошевою карою 100.00 дол., мотивуючи свій присуд тим, що це був крадіж, бо підсудний, як сам признався на розправі, мав замір знищити прапор.

Підсудного Атаманюка боронив консервативний посол адв. Е. Вульямс, який твердив, що підсудний вчинив це з пустощів, а не серйозно. Суддя не прийняв цієї оборони, опираючися на зізнанні підсудного, який сказав, що має замір знищити прапор.

ДЛЯ КИТАЮ

ЗДА продали комуністичному Китаєві 80 вантажних автомобілів для вивозу сміття. Уряд дозволив на продаж автомобілів, бо вони не є для воєнного вжитку.

Кол. канадському прем'єрові Л. Пірсонові вибрали праве око, в якому утворився опух.

Канадські вояки недалеко Медисин Гет зірвали динамітову бомбу, що важила один мільйон фунтів. Вибух викинув землю на 10,000 стіп вгору. Завдання вибуху: устійнити, які наслідки він має для військових та цивільних машин та устаткування.

Відколи канадський доляр не має постійної вартости, еспанські банки не хочуть його міняти на еспанську валюту. В Мадріді є англійський та південноамериканський банки, що приймають канадські доляри до виміни.

Канада вимінює 58 своїх реактивних бойових літаків СФ-100 за ліпші американські Ф-101 Вудос, а, крім того, купує ще дальших 8 літаків того самого типу.

На 31 березня ц.р. Японія мала 103,522,000 населення. В тому було 51,076,-000 чоловіків та 52,446,000 жінок. За рік населення Японії зросло на 770,000 осіб.

Група індіян в Онтаріо домагалася від федерального уряду, щоб Канада визнала їх суверенність та незалежність від канадського уряду. Уряд відкинув це домагання.

У цілому світі, крім СССР, є 142,433,000 православних християн. Ніяких даних немає про число православних у СССР.

Коротні вістки

Американський сенат ухвалив 8 мільярдів долярів допомоги для міністерства рільництва. Гроші мають бути вжиті на виплати американським фармерам, що не сіятимуть збіжжя, бавовни та кормів для худоби. Один фармер може дістати найбільше 20,000.00 річно.

В американський державний день незалежности, 4 липня, 10,000 осіб, головно дітей, були поранені фаєрверками.

У ЗДА є 20 мільйонів людей, що мають 65 років або більше. З того лише 5% живе в домах для старших, а інших 5% лежить у ліжку наслідком хвороби.

Лондонський суд присудив 1,213,820 дол. відшкодування для 23 дітей, які народилися каліками наслідком ліку «таломайд», який ззживали їхні матері.

Хтось поважно ушкодив англійське атомове підводне судно «Конкерор». Досі не знають, чи то була недбалість будівельних робітників, чи саботаж.

Південнокорейці затопили північнокорейське шпигунське судно враз із залогою. То вже третє шпигунське судно Північної Кореї, що його південнокорейці затопили цього року.

На 6 років тюрми та 240.00 дол. кари еспанський суд засудив 18-річного студента, який хотів змусити пільота летіти до Альбанії. Студента обезвладнено й арештовано.

Советський торговельний оборот з некомуністичними країнами поволі зростає. Минулого року торговельний оборот із ЗДА дійшов суми 176 мільйонів долярів. Найбільші торговельні обороти з СССР із некомуністичних країн має Англія.

У північно-східній Персії був знову землетрус, що знищив 31 село. Досі знайдено 175 осіб вбитих та 451 поранених.

Комуністичний Китай на допомогу жертвам катастрофи в Перу післав 619,000 долярів. СССР післав 61 літакових транспортів зі шпитальним устаткуванням, бульдозерами та машинами до будови доріг.

Комуністичний Китай звільнив з тюрми англійського інженера Дж. Ватта, якого в 1968 р. засуджено на три роки тюрми за шпигунство.

Китайський націоналістичний уряд на Тайвані (Формоза), який вдержує 600,000-ну армію, вирішив зменшити число вояків до 550,000. За якийсь час число вояків на Тайвані буде ще менше. Зменшення зроблено під тиском ЗДА, які допомагають грішми та зброєю вдержувати армію Чан Кайші.

СВІДЧИТЬ ОЧЕВИДЕЦЬ ІВАН КОЛЯСКА

ОБЛУДНИЙ СОВЄТСЬКИЙ «ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ»

Стаття друга

Т. Г. ЛИТВЯК

«Той, хто не любить, не знає своєї рідної мови — дикун» — К. Паустовський, совєтський московський письменник.

«Як дух століть, як шум віків,/ Як бурі подих — рідна мова./ Весняних пахощів листків,/ Сурма походу світанкова,/ Неволі стогін, волі спів,/ Життя духовного основа». Такими словами М. Рильський описує вагу рідної мови в житті народу. Мова — основа духовного життя народу, основа його розвитку і гідности. Хто нищить мову народу — нищить і сам нарід, що створив її на протязі століть свого буття.

12 лютого 1963 року в Києві відбулася всеукраїнська республіканська конференція з питань культури української мови з участю більше як 800 мовознавців, учителів, студентів. Доповіді і виступи учасників конференції вимагали поширення української мови в усі сфери державного і громадського життя. Ці вимоги пропустила асиміляторська режимна преса у своїх звітах про роботу конференції.

Патріот-комуніст Василь Федотович Лобко, з жахом усвідомивши, що українській мові забрано ґрунт під ногами, у своїй блискучій, мужній промові сказав, між іншим, таке: «Не може існувати мова, коли вона не має ґрунту для свого існування».

А далі: «Сталіни і кагановичі (Лязар Каганович — довголітній гавляйтер на Україні провадив найжорстоніші масові «чистки», тобто вбивства, серед української інтелігенції. Страхітливий штучний голод 1933 року теж відбувся під його наглядом — тгл), як самана, накинулись на Україну і вирішили задушити її культуру, її мову, знищити наш нарід. Як від чуми, падали голови безстрашних, визначних діячів української культури, безпідставно обвинувачених у націоналізмі».

Про сучасний стан української мови він сказав: «Видно, ці сталіно-кагановицькі послідовники мають якусь силу, бо через їх протидію український нарід і досі не домігся відміни того, що заборонили ці злочинці, не домігся найпростішого, природного, але найдорожчого, найважливішого, найголовнішого, найсвятішого для народу, що мають усі народи світу (підкреслення наше) — виховувати своїх дітей в яслах і садках своєю рідною українською мовою; навчати в школах, в тому числі в школах робітничої молоді, підлітків українською мовою, вести викладання в ремісничих і технічних училищах, де підготовляється наш робітничий кляс, українською мовою, в технічних технікумах, у технічних інститутах, де кується наша технічна інтелігенція, — основа технічного прогресу, навчання провадити нашою рідною українською мовою. Широко користуватись цією мовою в усіх сферах життя, як то: на підприємствах, в установах, в кіно (а кіно — найдоступніше мистецтво для народу і його найбільш відвідує молодь), торговій мережі, театрах тощо».

«На сьогодні майже не чути нашої рідної мови в перелічених, та й не лише перелічених, закладах. В жодному технічному училищі, технічному середньому чи вищому навчальному закладі не ведеться викладання українською мовою. Це приводить до вимирання нашої української технічної інтелігенції».

В іншому місці Лобко каже «Ось чому тих, які цураються рідної мови, вороже ставляться до неї, насміхаються з неї, перетинають їй широкий шлях у життя — не можна вважати за людей. Вони гірше черв'яків, бо, знищуючи свою рідну мову, вони тим самим живим у могилу кладуть свій нарід».

Ця страшна картина й постала перед очами Івана Коляски, коли він приїхав на «вільну» Україну. На його запитання, чому це так, апологети садистичного режиму «пояснювали», що це нібито природний процес зближення націй; що українці нібито сами почали цей процес.

Не треба аж великої проникливости, щоб виразно бачити неперевершену забріханість пояснення такого «природного» процесу. Досить пригадати собі масове довголітнє винищення української інтелігенції, серед неї багато комуністів — українців — знищення цілої української соціяльної структури, шляхом колхозного закріпачення села та насильного видалення з нього найкращого, часто національно свідомого елементу, розстрілами, лицемірним «розкуркулюванням», штучним голодом, засиланням поза межі України, знищення вогнищ української культури в Криму, на Кубані, Поволжі, на Далекому Сході та в інших середовищах українського добровільного чи примусового поселення; шляхом фальсифікації, замовчування та паплюження української історії; шляхом народовбивчих теорійок про дві рідні мови немосковських народів, «зближення» націй; шляхом насилання мільйонів московських осадників; шляхом примусового московщення всього економічного, наукового та культурного життя України.

В Україні від Коляски — це він розказує в новій своїй книжці «Два роки в совєтській Україні» — вимагали, щоб він говорив по-московському у крамницях, книгарнях тощо. Щоб він почав вивчати і користуватись мовою загарбника. Ці черви в людській подобі були дуже здивовані, що він разом з іншими студентами з Канади пильно вивчав саме українську мову. Для них Україна взагалі не існує — це лише південь Росії.

«Звичайно є й такі відважні душі, — продовжує Коляска — що просто відмовляються говорити по-московському... Такі люди заплямовані як буржуазні націоналісти. На них дивляться як на потенційних ворогів совєтської (читай московської — тгл) держави. Вони перебувають під пильним наглядом таємної поліції і страждають від постійного переслідування».

«Українці добре свідомі цього факту. Що стримує їх від публічного вживання своєї мови, це — страх,» — стверджує автор. Коли він запитав одну українку, чи вона коли говорить рідною мовою на вулиці, ця відповіла: «Часом, але лише пошепки».

Іншим разом одного громадянина української столиці, Києва, привели до поліції за те, що він відмовився відповідати на якесь питання по-московському.

У трамваї якась контралерка спитала одного пасажира, чи він має квиток. Той попрохав її говорити до нього по-українському, на що вона заявила, що не вміє. Тоді чоловік сказав, що й він не вміє по-московському. На це контролерка висипала на голову клієнта міського транспорту ціле відро добре завченого лайок, що він хуліган та буржуазний націоналіст. Вона покликала якихось представників влади, і вони забрали бідолаху до поліції. Проте там його випустили, бо цей випадок не був у полі поліційної юрисдикції.

Така широка відсутність української мови в Києві, що існує навіть жарт на цю тему: Коли хто хоче вивчати німецьку мову, може їхати до Берліну, французьку — до Парижу, англійську — до Лондону. Куди їхати, якщо хтось хоче вивчати українську мову? На це можна хіба відповісти: Хай їде до обдурених канадських друзів Москви українського роду».

Коляска стверджує, що в більшості урядових установ усе листування ведеться мовою московського окупанта. Якось один молодий українець-патріот осмілився подати свій звіт до зверхника-українця по-українському, на що зверхник сказав стурбовано: «А чи не припишуть нам за це буржуазного націоналізму?»

У санаторії Конча Заспа під Києвом, де Ів. Коляска весною 1965 року перебував 26 днів, він їв за одним столом з двома партійними чиновниками-українцями. Кожний з них, коли був сам, говорив з Коляскою по-українському. Але коли обоє були за столом або коли хтось третій сидів поблизу, тоді вони, майже завжди, говорили до комуніста з Канади «на общепонятном язике».

«Українське товариство дружби та культурних зв'язків з іншими країнами», яке тримає контакти з українцями за кордонами СССР, складається з москалів, або з осіб, що з ними одружені. Дома вони говорять по-московському і посилають своїх дітей до московських шкіл. Лише в листах до українців, що живуть у чужих країнах, вони вживають української мови.

Вживається ще одна юдина форма глуму над українством. Переклади українських географічних назв і імен на чужі мови, включаючи сюди також красне письменство, завжди мають московську форму: український Кривий Ріг стає Крівой Рог; Пьотр стає на місце Петра; з Гончара робиться Гончар; з Підгірного — Подгорний і т.д.

Якщо москалям нагадують, що насильне московщення суперечить ученню Леніна, то вони або цілком заперечують цей очевидний факт, або кажуть: «В національному питанні Ленін застарілий».

Кожний, хто має відвагу протистояти насильницькому московщенню, страждає. Його ставлять поза громадськістю: з нього глузують; він втрачає такі привілеї, як нагоду поїхати до гучно розголошених „робітничих" санаторій чи одержати підвищення в праці. Його можуть вигнати з роботи, тримати безробітним (в СССР немає допомоги безробітним), або перевести на гіршу роботу з меншою оплатою. Його можуть примусити виїхати з України чи й арештувати і або ув'язнити, або заслати.

Так оповідає Ів. Коляска про совєтський «інтернаціоналізм».

Це далеко не вичерпує всіх фактів, що їх подає Ів. Коляска в своїй багатющій на матеріяли та події книжці. Совєтський інтернаціоналізм, коли описати його правдиво, є ліричною назвою найдикішої фази народовбивства немосковських народів, ув'язнених у безглуздій, анахронічній імперії. Оце й усе, що в ній можна знайти: народовбивство.

В УВУ — п'ять викладачів з Канади

Зацікавлення Українським вільним університетом (УВУ) в Мюнхені зросло в Канаді після недавніх відвідин ректора Володимира Янова, напередодні 50-річного ювілею цієї найстаршої української наукової установи на еміграції. На сьогорічнім літнім семестері УВУ викладає п'ять професорів із Канади.

Новий календар УВУ «Індекс лекціонум за 1970 рік» подає ось цих викладачів з Канади: Люба Жук із університету ім. МекҐіла в Монреалі; Кость Біда з Оттавського університету, Ярослав Рудницький (історія української мови), Генрі Вібе (українські елементи в творах Гоголя) і Іраїда Герус-Тарнавецька (українська палеографія) з Вінніпеґу.

Проф. Генрі Вібе, як знавець української мови, запрошений на виклади про «Норми української вимови» і про «Структуру української фрази й речення» також на сьогорічний Високошкільний літній курс українознавства в Мюнхені, призначений для доповняльних студій української мови, літератури й історії.

В Єрусалимі не хочуть великого університету

Еврейський університет у Єрусалимі вже має 15,000 студентів, і керівники тієї установи хочуть мати «більшу науку, а не більший університет». Президент університету А. Гарман зробив заяву, що Єврейський університет буде призначений головно для студентів з якимось академічним званням. «Студентів-початківців залишимо іншим університетам», сказав він.

Крім технічних наук, Єврейський університет буде присвячувати більшу увагу вивчанню юдаїзму. «Ми вже виховали нове покоління знавців юдаїзму».

З уваги на потреби країни Єврейський університет далі приймає студентів дентистики, фармацевтики й агрономії.

Відклали з'їзд совєтської компартії

Цієї осени мав відбутися 24 з'їзд комуністичної партії СССР. Тепер проголошено, що з'їзд відкладено до березня 1971 р. Знавці совєтських справ припускають, що причиною відкладення з'їзду є неспроможність проводу партії виготовити на час плян чергової п'ятирічки в ділянках рільництва та промислу.

Як відомо, всі совєтські намагання піднести рільництво та збільшити врожай збіжжя закінчилися невдачею. Досі ще ні разу не вдалося виконати намічений плян вирощування збіжжя. Також промислове виробництво кульгає. Совєтська преса нарікає на погане постачання промислових виробів для щоденного вжитку, яких немає подостатком, а ті, що їх можна купити, є дуже часто поганої якости. Від теперішнього з'їзду партії всі сподіваються нового пляну, який матиме за завдання усунути ці хиби. Тому, що досі такого пляну нема, з'їзд відкладено.

Західно-европейські знавці СССР звертають увагу на те, що на сьогорічному засіданні совєтського парляменту не проголошено становища СССР до міжнародних політичних проблем, як це бувало кожного року. Всі сподівалися, що прем'єр А. Косиґін та міністер закордонних справ СССР А. Громико з'ясують становище СССР до арабсько-ізраїльського спору, де СССР поважно заангажований доставою зброї та фахівців-військовиків в до Єгипту, до справи перемир'я у В'єтнамі тощо. Тим часом ніякої заяви керівників совєтської закордонної політики в совєтському парляменті досі не було.

На початку сесії цього року вибраного парляменту одноголосно вибрав прем'єром СССР А. Косиґіна, якого кандидатуру запропонувала компартія СССР.

ПРАВНА ДОПОМОГА В АЛБЕРТІ

Албертський уряд призначив 29-річного калгарського адвоката Д. Морріса керівником для правної допомоги для тих албертців, які не мають защо взяти собі адвоката для захисту своєї справи в суді. Його завданням буде помагати не лише в кримінальних, лае й у цивільних справах, щоб ніодин албертець не залишився без правної допомоги.

Морріс урядує в бюрі Товариства правників Алберти. Плян його діяльности буде проголошений незабаром.

КОЖНИЙ ДАТОК
на
Шевченківську Фундацію
допомагає зберегти в Канаді
українську культуру
SHEVCHENKO FOUNDATION
456 Main St., Winnipeg 2, Man.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (17)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Знаючи життя панське-старшинське, а також козацьке-молодецьке і приглядаючися до того, що творилося між людьми посацькими й волосними, як вони, відірвавшися від землі і роду, робилися елементом на все спосібним і до всього готовим, він бачив небезпеку, яка грозила Україні і сильно турбувався нею.

Як у хмару, в Батурин в'їздив.

Дивився на замок гарний-гарний, та повищерблюваний зубами часу, на вали, що поприсідали, на гармати, в котрих навіть «на віват» добре не стрілиш, — пригадав собі сварки й коверзи старшинські і так важко зробилося йому на серці, що коли б не гадка про Мотрю, то, може б, і собі кинув усе і втікав на Запоріжжя. Мотря не пускала...

НА УКРАЇНІ ГУЛО

На Україні гуло. Віками робилися мінути, всякому ясно було, що гніву Божого не минути...

З усіх боків надвигалися хмари, ніде не видно було шматочка ясного неба.

Куди не глянеш — чорно, де не повернешся — блискавки та громи.

Сіркою і згаром заносить.

Люди почувають себе, як збентежена тучею отара. Нецікава їм праця на ріллі, не радує їх ні збіжжя буйне, ні скотина гарна, крізь смуток дивляться на світ. Для того виснажуєш сили, пощо потом землю обливаєш? Завтра, як не ворог, так свої, прийдуть і зневечать твоє добро.

Навіть діти не були батькам милі.

На яку долю вони виростають, який талан суднла їм судьба? Дівчат татари поженуть у ясир, хлопців який новий Ярема посадить на палях, останнім москаль пообрізує носи, — ось будучина ваша! Змовилися всі сили лихі, щоб поневолити тебе, народе волелюбивий. Любиш ти волю тую більш усього на світі, так любиш, що мордуєш її. Мордуєш роз'єднанням своїм, буйністю степової вдачі, неохотою до всього, що стісняє тебе. Не признаєш влади своєї, так чужа поневолює тебе.

Чуєте? Усіма бездорожніми шляхами торохтять залізні вози, навантажені кайданами на тебе.

Чуєте? Стружать палі, на які застромлять вас, як мотилів на шпильку!

Бачите? Блищать штики, на котрі кидатимуть дітей неповинних ваших, і котрими лона матірні розпорють, щоб не родили нащадків колишньої слави.

Ріжтесь, кусайтеся, бийтесь!

* * *

Гетьман Мазепа, як градобур, дивився на грізнохмаре, українське небо і розумом своїм силкувався відвернути тучу.

У розум свій не тратив віри. Знав, що нема нікого, щоб бистротою ума і багатством досвіду перевищав його.

Алеж він один, а ворогів багато. Навіть союзники, теперішні й майбутні, не бажають добра Україні. Всіх їх жахає її буйна сила, плодючість землі та людської природи, всіх їх приманює до себе гарна Україна, як приваблива коханка. Знасилувати її бажають.

Ні одному з них не вірить старий гетьман Мазепа, — цареві Петрові менше всіх. Цей деспот навіть з намірами не скривається своїми. За кого він має Мазепу? За нікчемного самолюба, за служку тнучкошийного, чи за продажливого амбітника, котрий за нагороду малу і найбільшого злочину не зжахнеться?

Цар не вірить доносам на Мазепу, але останнє військо в нього забирає. Недавно з Жовкви відправлено компанійський полк Танського під командування польського гетьмана коронного Сінявського, а незабаром цар зажадає знову п'ять тисяч коказів і знову полк, проти Булавина, щоб приборкати його.

З Танського потіхи Сінявському не буде. Чути, що Танського полчани гірш татарів лютують у Польщі. Гетьманові таких охотників не треба. Зате 5 тисяч доброго війська він післав під проводом свого небожа Войнаровського, людини найпевнішої у світі. Полк проти Булавина повели Левинець і Кожухівський, — теж певні люди. Не пропадуть вони. Крім того, з кінцем червня післав військо на Волинь під Полонне на допомогу Шереметеву, що польських бунтарів громив, а 1300 стародубців у Бихів, що піддавався генералу Баверу.

З того, як на долоні, видно, що цар хоче Мазепу без війська лишити, щоб опісля зробити з ним, що йому буде завгодно. Пляни готові. Виявив їх у Жовкві; а саме скасувати козацький устрій на Україні, а завести московські порядки... Гарно!..

Але Мазепа на те не піде. Це ж знівечення його великих намірів, зруйнування праці цілого життя.

Треба, значиться, лицем повернутися на захід, до Карла й Лещинського. Обидва вони люди умні й чесні.

Біда, що Лещинського не признає Польща. Тільки частина панів за ним, решта з Сасом тримає. В Польщі домашня війна. З одного боку Сапіга, з другого Вишневецький і Огінський, партизани, заїзди, — потопа. Але ж завдяки тому безладдю, гетьман Правобережжя до нині держить. Там тепер кілька полків, — і неабияких. Тримай з Петром, поможи Сасові на престіл вернути, значиться, віддай тії землі, а там і булаву зложи і герцогом стань.

Ні, ні, не слід тому бути! В Московщині бунт! Підниться Дон, за Доном підніметься Волга. Добре і зле!

Добре, бо Петрові клопіт, а зле, бо цей бунт з Московщини може перекинутись на Україну, Україні ж під тую пору найгрізнійше безладдя. Тому й Булавина приборкати треба, хоч він природжений Україні союзник проти Петра... Хмари, хмари..!

Гетьман, як градобур глядить на захмарене небо і розумом своїм силується відвернути тучу.

* * *

Жовкло на деревах листя не тільки від того, що був жовтень на небі, але й тому, що знов будували фортецю, висаджували порохом мури і копотами покривали Київ. Гетьман знову доглядав фортеці, ніби він не гетьман, а дозорець царський.

Військами його другі верховодять, а його діло дивитися, як риють вали, обкладають їх дерниною, валять і мурують, мурують і валять, безнастанно. Та ще треба йому дивитися, як козаки, до шабель привиклі, тягають тачки, риють рови, як кроти, копають землю, як гробокопателі; обдерті, голодні, брудні, аж гидко на них дивитися. А тисячі царського війська залогами на Україні стоять і над народом знущаються. Навіть біля самого гетьмана їх чимало. Гетьман під сторожею салдатів!.. Коли ж воно скінчиться?..

Осінні дощі, — Київ плаче.

Дощем, як слізми вмиваються вікна пишних Мазепиних церков. Дрімає у вечірніх тінях будинок академії. Мутніє вода в Дніпрі. Ніч.

Гетьман нервово ходить від вікна до вікна.

Пригадує собі, як тут царя гостив.

Від бенкетної салі до входових дверий червоний хідник.

По одній стороні царські люди, по другій наші старшини. Відчиняються двері, цар на порозі стає.

Голови хиляються додолу. Царева голова знімається вгору. Прощають його, — він мовчки поміж лавами проходить. — Слухай, що Меншіков скаже!

— — — —

— Так, так, слухай, що Меншіков скаже.

* * *

На столі свічка горить. За столом Орлик, скрипить гусяче перо, пише.

Гетьман з-під ока дивився на свого молодого писаря. Знає і не знає його. Життя навчило недовірювати людям. По собі знає, який це Сфінкс, душа чоловіка. Невже ж знав Мазепу Дорошенко, або Самойлович? Так, може, й Мазепа Орлика не знає.

І гетьман іде до своїх мешкальних покоїв. Добуває лист. Цікавий, що в ньому є. Це лист від гарної княгині Дольської. Не любовний, — певно. Лист писаний тайним, числовим письмом, від якого в Орлика ключ.

— Чи швидко ти скінчиш? — питається з третього покою гетьман. — Ще є діло.

— Поспішаю, милосте ваша. За часок письмо буде готове.

— Спішись! — Гетьман сідає за столом і нервово повертає на всі сторони тим таємним листом. Шматок паперу покритий числами, і на тім отсе шматочку може й написане рішення цілого його життя. Рішення залежить від того, чи Ліщинський піде йому на руку. Якщо Ліщинський згодиться на його жадання, а Карло згоду закріпить, вирішиться доля Мазепи.

— Чого ж ти так баришся, Пилипе?

— Вже йду, милосте ваша, вже йду!

Крізь неосвічені покої, як тінь, пересувається Орлик, входить до гетьманового кабінету і на столі перед гетьманом кладе довге письмо.

Гетьман перебігає його очима і відсуває набік. — Прочитаю вранці, а тепер ти прочитай мені цей лист. Волох один привіз його від княгині. В шапці було. Наперед знаю, що вона там пише. Лихий її про тую кореспонденцію просить. Волос у неї довгий, та розум короткий. Ще мене колись тая княгиня писульками своїми до згуби доведе. Відпечатай цей лист і прочитай!

Генеральний писар приймає від гетьмана письмо і підходить до свічки. Гетьман столовий, вишиваний параваньчик присуває до свічки, щоб виднійше було.

Орлик розриває печатку і з листу княгині вилітає другий листок. Орлик глянув і пізнав королівську печатку.

Мовчки пробігає цей другий лист очима.

— Чого ж ти задивився у цей лист, як кіт у каганець, чому не читаєш? Ти ж і без перекладу звик читати числові листи; до їх у тебе і ключ є, — питає гетьман.

— Я і без ключа прочитаю княгинин лист, та це не від княгині і не числовий, а звичайний, — лист від Станіслава.

— Від Станіслава? Не може бути!

— Може, милосте ваша. Тут і підпис його імені і його королівська печать.

— Дай сюди!

Орлик подав лист від Ліщинського і гетьман прочитав його.

На обличчю його появився такий жах, якого Орлик ніколи ще не бачив.

Гетьман лист на стіл опустив, а сам, як знесилений повалився на фотель.

— Проклята будь, Євина дочко, ти загубиш мене! — і руками очі закрив.

Мовчав. Мовчки перед ним стояв Орлик.

Різні питання насувалися йому на гадку, лише питати не смів. Те, що прочитав у королівському листі, було так несподіване для нього, що жахався промовити слово.

УСМІХНІТЬСЯ

У кінотеатрі.

— Зніміть, будь ласка, ваш капелюх! Я заплатив 2 доляри за свій квиток і хочу щось побачити!

— А я за свій капелюх заплатила двадцять долярів і хочу, щоб його всі побачили.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

Karen Hood and Greg Malowney
ВИВЧАЮТЬ СІЛЬСЬКЕ АҐРІБІЗНЕС

тепер, варто над тим добре подумати!

Карін і Ґреґ приготовляються до праці у двох із багатьох ділянок сільського господарства та рільничої технології.

Є багато місць для праці для тих, що покінчили такі ділянки, як рільничу хемію, технологію природних багатств, годівля худоби та виробництво тваринних кормів, а також комерційні курси текстильна промисловість та проєктування. Тут вичислено лише кілька з багатьох курсів, які можна студіювати. По дальші інформації пишіть, до нас на нижче залученому купоні. Адресуйте до школи, яка вам найзручніша.

The Principal,
Agricultural & Vocational College

FAIRVIEW, Alberta • OLDS, Alberta • VERMILION, Alberta

Please send information on courses available.
I am particularly interested in: ....
....
Name: ....
Address: ....
City or Town: .... B

alberta agricultural & vocational colleges operated by the Alberta Department of Agriculture
Hon. H. A. Ruste, Minister — Dr. E. E. Ballantyne, Deputy Minister

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ

Стаття перша

I

Що означає часто вживане визначення для нашої Церкви — помісна Церква? Що таке помісність у пристосуванні до нашого часу й умов?

У перші віки християнства Христова Церква була організована на принципах самоуправління окремих церковних областей чи країн. Окремі апостоли та їх наступники заснували церковні громади, що спочатку стали єпископствами, а згодом патріярхіями. Антіохійський та Олександрійський владичі престоли були апостольського походження, бо в них вчили і ділили апостоли Петро і Марко; Єрусалимська патріярхія нав'язувала до традиції першої Христової спільноти в тому місті.

Константинопіль, столиця Візантії (Східної римської імперії) в 4-5 віках, завдяки політичному значенню, став осередком християнства на пограниччі Европи й Азії та витворив новий візантійський обряд, збагачуючи давніші обряди Сходу. Згодом Слов'янщина включилася в орбіту Христової Церкви і внесла свої національно-культурні властивості і традиції до візантійського обряду (мова).

На Заході витворився лише один осередок, який розвинув окрему обрядову культуру на латинській основі, а саме Римський. Інші західні народи, приймаючи християнство з римського джерела, зі своєї культури не вносили до нього нічого або дуже мало.

Коли на Заході утворилася лише одна Помісна Церква, базована на одній централізованій владі Римських первоієрархів та на латинському обряді, Схід продовжував традицію роздрібнення і самобутнього розвитку.

Болгари й серби, зберігаючи в принципі візантійський обряд, організаційно бажали унезалежнитися від Візантії. До цього змагала і Русь-Україна, визнаючи Грецьку Церкву за свій моральний авторитет і лише як старшу посестру.

Народи, які доходили до політичного усамостійнення та до свідомости своєї самобутности, змагали також до церковного самоуправління. Прикладами цього на Сході Европи є Київська Русь, пізніше Москва, а в новітні часи — Румунія та ряд народів з автокефальними православними Церквами. Вони творили свої окремі церковні організації, базовані на території однієї держави, одного народу або одного обряду без уваги на політичні кордони.

Отже, помісна Церква є Церквою одного народу чи країни або обряду. Обрядово-культурні зв'язки сьогодні поширюють поняття помісности поза т. зв. основну територію і стосуються до осіб того ж обряду і національної приналежности поза первісною територією.

Сьогодні ні одна зі східних Церков не обмежується до своєї первісної території (візантійсько-грецька, сирійська, коптійська, вірменська і т.д.), але вони включають своїх вірних також на інших територіях, де вони поселилися. Зрештою, і Римська Церква не обмежилася західним територіяльним комплексом, але провадила свою місійну і місіонерську діяльність і на «територіях» інших Церков (латинський єрусалимський патріярхат, Індія, поширення польського римо-католицизму в Україні і т.д.).

Помісність у нинішньому розумінні включає спільну церковно-релігійну спадщину, одність культури, обряду, а переважно й національности.

Саме Українська Церква з її тисячолітньою традицією і нав'язуванням до київського джерела, базована на русько-українській культурі та змаганнях до політичної самобутности давньої і теперішньої України, є такою помісною Церквою.

II

Чи Українська Помісна Церква обмежена лише до території теперішньої України, себто Київсько-галицької митрополії?

Українська помісна Церква, як і інші східні помісні Церкви, є понадтериторіяльною Церквою. Бо не на одній лише українській адміністративно-політичній території живуть вірні цієї Церкви й обряду. Київська і Галицька митрополії, що протягом історії творили єдину обрядово-церковну цілість (хоч з двома чи навіть трьома осідками, була й Литовська митрополія), є основою цієї помісности. Але в міру розселення нашого народу та поширення впливів Київського християнства, і ці суміжні землі та розпорошені у світі громади є частиною помісности.

Деякі з них відірвалися від Києва й почали навіть висувати претенсії на його спадщину (Москва); інші включилися у свої національні Церкви (молдавська митрополія до румунської), а знов деякі — білоруські єпископства, будучи історично органічною частиною Русько-української Церкви, в міру національного відродження Білоруси мали б шансу, за вигідних політичних умов, утворити власну помісність.

Відпали від нашої помісности греко-католики в Угорщині, які, будучи зденаціоналізованими, втратили зв'язок із своїм обрядово-культурним пнем. Можливо, що це саме станеться з частиною греко-католиків східної Словаччини, , яка денаціоналізується.

Але є численні церковні одиниці й вірні нашого обряду поза територією України, які зберігають духовий зв'язок з Церквою київсько-руської традиції.

Ними є не лише дві митрополії з сімома єпархіями Північної Америки українсько-візантійського обряду, не лише шість екзархій у західному світі, та два єпископства у Східній Европі, українці Польщі (тепер без єпископів), але також близькі нам обрядово і за походженням вірні візантійського обряду закарпатського походження в Америці (митрополія з трьома єпархіями).

Ці, так звані дочерні Церкви поза матірньою (українською етнічною) територією, нав'язують до того самого джерела обряду й культури — київського християнства. Вони також завдячують своє існування та оформлення в церковні одиниці своїй матірній Церкві. Галицькі митрополити сприяли оформленню перших екзархій за океаном. Ці екзархії і єпархії починали й продовжували свій розвиток за допомогою і в тісному зв'язку з Церквою на рідних землях.

Українська помісна Церква простягається на всі ті країни й території, де живуть люди української традиції. Наша помісність виявляється в духово-особистому зв'язку, а не в територіяльно-політичній визначеності.

III

Які основні перешкоди до проведення в життя такого розуміння нашої помісности?

Їх є кілька. І походять вони від різних чинників. Насамперед, основною перешкодою є чужа і накинута нам латинсько-західною ментальністю концепція церковної організації. «Територіяльність» і «позатериторіяльність» є поняття близькі леґалістичному і бюрократичному думанню римлян і західних католиків. Східним християнам чужа централізаторська ментальність та суворий «порядок» і «впорядкованість» чи «підпорядкованість». На Сході шанували як автономію груп, національних церковних громад, так і одиниці-вірного.

Схід волів різноманітність, а Захід — централізацію й уніформність. Найкраще саме на Сході розуміли вислів Божественного Спасителя про Церкву: „В домі Отця мого багато жител" (Йоан 14, 2).

Саме таке розуміння, що одна Церква й обряд зв'язані лише з певною територією, штучно накидали нам латинники, а дехто з-поміж наших людей навіть встиг цим перейнятися.

Проте Вселенський Другий Собор зробив поважну ревізію в цьому думанні. Декрет «Про Східні Церкви» допускає, щоб юрисдикція первоієрархів східних помісних Церков поширювалася не лише на членів територіяльно їм підлеглих, але й на всі особи того самого обряду, не зважаючи на територію замешкання.

Недавно Апостольський престіл проголосив заяву, що членами патріяршого синоду є всі єпископи даного обряду. Патріярх має обов'язок кликати їх на синод. Єпископи з-поза патріяршої території мають право голосу.

Інші перешкоди випливають із неприхильного ставлення цілого ряду претендентів на керування одиницями Української Церкви. В країнах, де живуть українські поселенці, місцеві політичні й церковні римо-католицькі власті воліли б абсорбувати наші дочерні Церкви у свою систему (Польща, деякі латинські ієрархи Америки тощо). Подекуди таким є наставлення панівного народу, який не бажає толерувати права меншостей (Словаччина). Противляться ідеї української помісности і всіляко їй перешкоджають сьогоднішні властьімущі в Москві, яких застрашує думка нашого церковного самоуправління. Вони готові спрягатися навіть з своїми ідеологічними противниками (російським православ'ям чи римо-католицькими прелатами), аби тільки не допустити до нашого церковного завершення.

І, врешті, противляться нашій помісності деякі впливові кола Римської курії, які досі розпоряджаються нашою Церквою і нею адмініструють. Східна конґреґація є нині головною установою, яка всіляко перешкоджає реалізації нашої помісности. Це вона заперечує статус нашого архиєпископського синоду, накидає владикам свою інтерпретацію прероґатив верховного архиєпископа та підтримує відосередні сили в нашій Церкві.

Вкінці, брак твердої і рішучої постави всіх нас — владик, священиків і мирян — сприяє неприхильним нашій помісності чинникам розігравати нас, вигравати на часі, вести всякі комбінації з нашими виразними ворогами, висланниками російського православ'я.

IV

Які наші атути в здійсненні помісности і її остаточному ствердженні вже тепер?

Тенденції у всій Вселенській Церкві до децентралізації і до кращого розуміння природи Східних Церков, безперечно, нам сприяють. Їх віддзеркалюють постанови Собору й пособорний дух у світі.

Присутність у Римі і між нами нашого первоієрарха Блаженнішого Иосифа (Сліпого), який ясно і далекозоро дивиться на майбутнє нашої Церкви, дала великий поштовх цій ідеї. Її поділяють наші владики, вислів чому вони дали в кількох спільних посланнях, а також значна частина священства, щиро віддана ідеї помісности й самобутности нашої Церкви.

Український Божий народ, зокрема та його частина, що дорожить рідною Церквою і її майбутнім, повністю підтримує змагання за помісність і патріярхію Української Католицької Церкви. Великий всенародний плебісцит, що відбувається на наших очах у цій справі вже на протязі шістьох років серед усіх українських поселень, є вимовним доказом волі й живучости нашої Церкви. Петиції до Святішого Отця, листи до владик, резолюції різних зборів — все це стало виявом постійного нашого релігійного самовизначення.

Якщо колись справами нашої Церкви, її сучасною і майбутньою долею переймалися лише одиниці, сьогодні ця проблема стала пекучою для всього нашого вільного суспільства. Скрізь у вільному світі промовило сумління українців, звідусіль чути голос зболілої душі. Навіть з України і Польщі приходять листи з підписами за патріярхію.

Саме оцей всенародний вияв, спонтанний і нестримний рух мирян є рідким прикладом в історії Церкви, як близько спільнота ототожнює себе з Церквою.

Але ми у нашому змаганні маємо й об'єктивні атути за собою.

Ними є традиція, привілеї і спадщина Української Церкви, з якими ми увійшли в єднання з Святим Римським престолом. Це нам визнали Вселенські архиєреї.

Нашим дальшим атутом є правні рямки східних Церков, зокрема прийнятий Другим Ватиканським Собором декрет про східні Церкви. Усі східні помісні Церкви так само твердо настоюють на збереженні своєї помісности і повноти прав самоуправління. Всі вони готові боронити характеру своїх церков проти асиміляційних чи інтеграційних заходів, звідки б вони не виходили.

Як найчисленніша східна помісна Церква, наша Українська Католицька Церква вибивається сьогодні на чолове місце у змаганнях за східні привілеї, за збереження стародавнього характеру й духовости помісних Церков.

Ми — за багатогранність і різновидність у Вселенській Церкві, за її різноманітність у єдності!

Це є також течія майбутнього. Багато римо-католицьких національних Церков прямують до цього самого: національного характеру, більшої автономії, себто до помісности.

Противники нашої помісности — серед чужинців і серед своїх — не мають ніякого поважного арґументу. Вони оперують відкликуванням на застарілі кодекси, на практикою набуті права Східної конґреґації, вимагають пошанування авторитетів і влади.

Влада Східної конґреґації, у висліді декрету Другого Ватиканського Собору, є принаймні у стосунку до нашої Церкви владою «ад інтерім» (тимчасовою). Ми творимо власну владу, власну організаційну структуру на патріяршій основі.

Юліян ПЕЛЕХ
Василь МАРКУСЬ

Український день

У неділю 23 серпня в парку Елк Айленд відбудеться Український день. Початок: о годині 2-ій пополудні.

Головним промовцем буде Пітер Логід, провінційний провідник консервативної партії і лідер опозиції в парляменті Алберти. У програмі: оркестри і хори з Едмонтону й фармерської округи, а також деякі несподіванки.

Програма буде цікава. Імпрезу організує едмонтонський відділ КУК.

ЯК ІЗРАЇЛЬ ВЕДЕ ПРОПАҐАНДУ?

Туристи, виїзджаючи з Ізраїлю, на пам'ятку одержують безплатно платівку з вигуками Гітлера, Насера, Гусейна та провідників арабських партизанів.

Гітлер„ говорить про «остаточну розв'язку жидівського питання»; араби кричать: «Уперед! Нищте, паліть, ріжте!»

Ізраїльська платівка не має ні слова будь-якої полеміки. Після 12 хвилин протижидівських вигуків ізраїльський голос каже: «Мир настане, коли арабські провідники будуть готові прийняти мир».

Платівка зроблена з дешевої італійської пластмаси. Є чотири випуски мовами англійською, еспанською, німецькою і французькою.

ЛИСТ ДО МОСКОВСЬКОЇ «ПРАВДИ»

Прийшли тягачі до Новосибірська

Шановні товариші з «Правди»! Прохаємо вас надрукувати нашого листа, що адресований до працівників Кутаїського автомобільного заводу.

Справа така. На початку січня 1970 року новосибірське автотранспортне підприємство ч. 4, де ми всі працюємо, дістало 17 великовантажних авт виробництва Кутаїського заводу («КАЗ-608-Колхіда»). Радісно було нам виїзджати на залізничну станцію по нові машини. Зразу ціла колона — для нашого господарства це великий додаток. До станції ми їхали, як на свято.

Скажемо відразу, тягачі нам сподобалися: конструкція сучасна; гарна, добра і зручна кабіна, особливо при роботі на далеку віддаль; могутній і надійний двигун. Але ось коли ми почали готувати авта до виїзду, то тут, навіщо критися, наш святковий настрій у значній мірі зіпсувався.

В одержаних машинах ми знайшли такі виробничі дефекти, на видалення яких довелося витратити немало часу і сили. Не будемо говорити про скріплювання — багато гвинтів і гайок, рурок, особливо у системі гальмування, не були підігнані, не докручені, не затягнуті. Це, кінець-кінцем, дрібниці. Але ось, наприклад, при відкиданні кабіни, водій несподівано виявляє, що йому... бракує третьої руки. Тиснути і відтягувати важілі і защіпки кабіни, і, при тому, тримати кабіну в нижній позиції (інакше защіпки не витягуються) виявилось для однієї людини з нормальним здоров'ям непосильним. Тому кожний водій, щоб не прохати допомоги у «дяді», почав щось підробляти, удосконалювати, реґулювати.

Дальше. На більшості машин не вмикався той чи інший біг, а часом ні той, ні інший, ні третій. Лише після пильного реґулювання всієї системи важілів і коліс, водій міг зрушити машину з місця. На деяких тягачах довелося навіть знімати і розбирати деякі вузли цієї системи, міняти заводські частини на саморобні, знову реґулювати.

Працівники Кутаїського заводу можуть сказати, що все це трапилося в наслідок нашої недосвідчености, що ми не опанували нового моделю машини. Осмілюємося запевнити товаришів кутаїсців: це не так. По-перше, водії нашого господарства — люди кваліфіковані, досвідчені: три чверті з них водії першої і другої кляси. По-друге, після додаткового реґулювання та усунення згаданих дефектів ті ж водії працювали без будь-яких ускладнень. Це означає, що справа не в недосвідчености водіїв, а в недоброякісності складання і в відсутності суворої технічної контролі.

Незадоволені ми і якістю зварювальних робіт. Нам довелося зняти з однієї машини повітряний приймач, бо в ньому витікало повітря. На другій машині в зварених місцях текли обидва баки (для пального — тгл), і їх треба було зняти, випарити, переварити. На зварені сполучення кабіни навіть соромно глянути! Прямо не віриться, що це зроблено на великому підприємстві, устаткованому сучасною технікою. Ми розуміємо, що не всі зварювачі висококваліфіковані, не всі можуть вивести рівний, гарний шов, але за міцністю і тривалістю зварювання треба пильнувати, як у нас кажуть, обома очима.

Багато місця в газеті взяв би перелік усіх вад та недоробок, які нам довелося усунути. Скажемо лише, що кожна з одержаних нами кутаїських машин простояла на доробках 12-15 робочих днів. Плян перевозів у зв'язку з одержанням нами нових машин значно збільшили і ми його зірвали, не виконали свого соціялістичного обов'язку. Нам гірко про це писати, але ми певні, що на заводі не пройдуть мимо нашої критики.

Прямим обов'язком, справою чести кожного виробничого колективу є рішуча боротьба з браком, випуск продукції тільки відмінної якости, у згоді з сучасним технічним рівнем. Ми надіємось, що саме в дусі оцих вимог кутаїські автобудівельники будуть відповідати на цей наш лист.

Водії: Н. Бородін (виробничий стаж 24 роки), А. Гончаров (вир. ст. 18 років), А. Носов (вир. ст. 5 років), П. Парамонов (вир. ст. 11 років), Г. Сдержиков (вир. ст. 15 років), М. Сенюк (вир. ст. 24 роки).

Автомеханіки: А. Куклін (вир. ст. 27 років), В. Половніков (вир. ст. 15 років).

м. Новосибірськ

«Правда», Москва
переклав ТГЛ

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ

• Шпиталів • Інституцій • Готелів • Кемп • Мотелів • Парлорів краси

— ВСЬОГО — БІЛИЗНИ ◆ БЛЕНКЕТІВ

• Простирал • Бедспредів і інше.

J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5706 Telephone
Second class mail registration number 1035.

НЕ БІЙТЕСЯ, СВЯТИЙ ОТЧЕ

Коли такий високий достойник, як папа, відзначає ювілей, то в ювілейному хорі перше слово беруть менші достойники. Так було недавно, коли папа Павло VI відзначав 50-річчя священства. З усіх сторін світу, з країн далеких і близьких до Риму йшли привіти від кардиналів, ієрархів та інших достойників, йшли привіти збірні й окремі.

Були також привіти від нікому невідомих людей, від дітей. Дійшли до Риму деякі привіти простих людей із комуністичних держав. Про ці привіти папа Павло останнім часом згадував аж декілька разів, дякуючи всім «за ласкавість, чемність і побожність».

Промовляючи до прочан, папа сказав, що привіти простих людей з різних країн світу принесли йому радість, бо водночас «з великим нашим болем» бачить, як часто сьогодні священиче служіння зазнає зневаги, заперечення і навіть зради.

В час недавніх римських торжеств — про це папа згадав у своєму слові — до Павла VI підійшов чоловік похилого віку і сказав коротке слово заохоти: «Не бійтеся, Святий отче, не бійтеся!» Той чоловік зветься Саверіо Ронкаллі. Це брат покійного папи Івана XXIII. Той, здається, навчився без страху говорити до папи і навіть перейняв стиль свого великого брата.

ПОЛЬСЬКИЙ ЄПИСКОП У ПЕРЕМИШЛІ

Священик Тадеуш Блашкевич призначений на єпископа-помічника Перемиської дієцезії. Ієрархом є єпископ Ігнаци Токарчук. Ця вістка, яку подаємо за ватиканським щоденником, свідчить, що польське церковне життя в Перемищині розвивається, щоб польська ієрархія дбає, щоб її ряди не тільки поповнювалися, а й збільшувалися.

Українці-католики, яких у Польщі є щонайменше чверть мільйона, ще й досі не мають свого ієрарха. Їхнє церковне життя ще й тепер, після двох десятків років, неорганізоване і навіть непевне. Не можна сказати, що польська ієрархія не звертає на це уваги. Навпаки, факт, що провідні члени тієї ієрархії звертають увагу, є однією, здається, навіть головною причиною теперішнього жалюгідного становища.

НАКАЗ З МОСКВИ ЛУНАЄ В КИЄВІ

Відбувся в Москві пленум ЦК комуністичної партії Совєтського Союзу. Негайно в Києві відбувся також пленум ЦК комуністичної партії України. Сказав Брежнєв, що конче треба поправити сільське господарство. Цей наказ із Москви залунав теж із Києва. 24 липня Шелест мав довгу промову, закликав партію, колгоспи і радгоспи і всю республіку дати державі більше пшениці, більше буряків, навіть більше картоплі.

«Нещодавно політбюро ЦК КП України розглянуло питання про збільшення виробництва картоплі» — заявив П. Шелест. Значить, розглянено й вирішено: Україна більше має дати також картоплі. Але як це зробити? Чи більше будуть платити колгоспникам? Ні. Зате Шелест збільшить партійну контролю в районах і головно в областях.

А може б, повезти в поле більше гною? «У наступній п'ятирічці колгоспи і радгоспи будуть одержувати вже більше й більше мінеральних добрив. Але це ні в якому разі не означає, що можна послабити увагу до органічних добрив», сказав Шелест, який хоче гною, але не терпить цього незапашного слова.

«У Сумській області, виходячи з наявного поголів'я худоби і підстилочного матеріялу, можна заготовляти за рік не менш як 9 мільйонів тонн органічних добрив, або по 7 тонн на гектар ріллі». Цього не робиться. До того ж, якість добрив (себто гною) у багатьох колгоспах низька. Надто повільно будуються гноєсховища».

Колгоспні Івани мусять везти в поле більше гною. Це покищо єдина конкретна порада, яку Шелест придумав для поліпшення сільського господарства.

ПОЇЗДКА В ПРИКАРПАТТЯ

Корові потрібне сіно, людям – горілка

Український турист, що цього літа їздив з однієї зі сателітних країн у рідне Прикарпаття, прикро вражений тим, що там бачив.

У селі. «Прибуло трохи нових домів. Більші, ніж були старі. Звичайно є дві кімнати, кухня й комора. Вхід звичайно з ґанком».

«Печей старого стилю в хатах уже нема, бо хліб не печуть, а купують. Хліба є досить, кормлять навіть курей і свиней. Чорний хліб коштує 18 копійок (кілограм), білий — 35 коп.

«У кожного є коровиця, деколи, крім корови, теля. Дехто має і дві корови. Село має молоко, ще й на збір дають. Головна справа: прокормити корову взимі. Всюди на городі сіють конюшину, щоб було для корови. Город: половина на конюшину, половина на бульбу й ярину».

«Був я в церкві. Людей небагато, переважно старші. Служив священик і невеликий хор. Всі ікони — в рушниках. Бляху на церкві помалювали цинковою фарбою, церква здалека блищить, наче нова. Вона та інші — останні церкви Прикарпаття».

«Молодь некультурна й дика; грубо поводиться з дівчатами. На концерті була бійка хлопців. Сидять у шапках, курять».

«Був у кооперативі. П'ють люди, а найбільше молоді, бо старші не мають грошей. Молоді всі щось заробляють, деякі навіть досить заробляють. П'ють до безтями. Говорив я з такими — дарма. Щоб мати добрий настрій, треба випити — така була відповідь.

«У час вакацій учителі їдуть в область (Івано-Франківське), до Львова, навіть Києва. Від однієї курсантки, що була в Києві, чув я, що між студентами живе національний дух. Сходяться, деклямують заборонені Шевченкові вірші, співають. Міліція розжене їх — вони сходяться знову».

«Міст через Сівку пошкодила повінь».

«Хати будують з дерева і цегли, сушеної на сонці, деколи випаленої. Трудно роздобути матеріял, але якось будують. Одні одним помагають».

«На цвинтарі майже на кожній могилі є пам'ятник або хрест із залізних рурок».

У Долині. «Двічі був у Долині. Майже не змінилася. Нові доми є на Вигоді. Костел замінили в „фізкультурний зал".

«Старий ринок обернули в гарний парк. За це треба похвалити».

«Долина-Вигода стала нафтово-газовим центром. Є багато наших і чужих людей. У Долині для „чужих" є середня школа, бо їхні діти до наших шкіл не можуть ходити, щоб не заразилися «хахлацтвом». Наші діти тут ходять до наших шкіл. Директор десятирічки — місцева людина. Добрий хлопець, свого не цурається, навіть перед власть імущими».

МАРІЯ У СВЯТІМ ПИСЬМІ

о. Р. КРАВЕЦЬ ЧСВВ

Ім'я Марія було відоме в Старому завіті. Так звалася сестра Мойсея.

У книзі Виходу 15:20-21 читаємо: «Взяла тоді Марія, пророчиця, Аронова сестра, літаври в руку, і вийшло все жіноцтво за нею з бубнами і хороводами. І приспівувала їм Марія: Співайте Господеві, славно бо прославився». Тут Мойсеєва сестра повторює гимн, що його почав Мойсей.

Це найстарший гимн у Старому завіті. Його співаємо у Велику суботу на Вечірні. Ця Вечірня тепер правиться в суботу рано, але в давнину вона правилася ввечері, а опісля, опівночі, починалася Літургія св. Василія Великого. Священик тоді, зодягнений у світлі ризи, читав Євангелію: добру вістку про воскресення Ісуса Христа.

Як Мойсеєві помогла його сестра, так, у ще більшій мірі, без Марії не було б воскресення, бо без співпраці Пресвятої Богородиці Ісус не прийшов би на землю, не страждав би і воскрес. А св. Павло (I лист до коринтян 15:14) каже: «А коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, то марна й віра ваша».

У СТАРОМУ ЗАВІТІ

У старозавітній книзі Буття Марія провіщена. «Отож Господь Бог сказав до змія: За те, що ти вчинив це, будь проклятий з-поміж усякої скотини та з-поміж усіх диких звірів. На череві твоїм будеш повзати і їстимеш землю по всі дні життя твого. Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою та між твоїм потомством і її потомством. Воно розчавить тобі голову, а ти будеш намагатися вп'ястися йому в п'яту», Тут нема виразної згадки про Марію, але багато Отців Церкви вбачали в тій «жінці» Марію, хоч сам автор правдоподібно думав лише про людство в загальному, бо каже: «воно розчавить тобі голову», тобто потомство розчавить голову дияволові. Це потомство — то людина, в особі Ісуса Христа, що був рівночасно Бог.

Друге пророцтво, яке можна віднести до Пресвятої Богородиці, знаходиться в Міхея: «Ти ж, Вифлеєме-Ефрато, занадто малий єси, щоб бути між тисячами Юди. З тебе вийде мені той, хто має бути володарем в Ізраїлі; його походження із давніх-давен, з днів споконвічних. Тому він лишить їх до часу, коли породить та, що має родити; і тоді останок їхніх братів повернеться до синів Ізраїля».

«Коли породить та, що має родити». Міхей, мабуть, говорить про дівчину, про яку говорив пророк Ісая бл. 30 років перед ним. У сьомім розділі книги Ісаї читаємо: «Ось дівчина зачала, і породить сина, і дасть йому ім'я Емануїл». Емануїл (Еммануел) означає: «з нами Бог».

Тому то Церква добачає тут пророцтво про Ісуса і його чудесне народження. На Великім повечер'ї перед Різдвом співаємо, словами пророка Ісаї «З нами Бог, знайте народи та тремтіть, бо з нами Бог».

Значення приходу Ісуса на світ можна окреслити словами пророка Ісаї (9:1): «Народ, що в пітьмі ходить, уздрів світло велике; над тими, що живуть у смертній тіні, світло засяяло».

В НОВОМУ ЗАВІТІ

Найбільше згадок про Марію в Новому завіті знаходимо в Євангелії св. Луки (1:26-56).

«Шостого місяця ангел Гавриїл був посланий Богом у місто в Галилеї, якому ім'я Назарет, до діви, зарученої чоловікові на ім'я Йосиф, з Давидового дому; ім'я ж діви було Марія. Ввійшовши до неї, ангел сказав їй: Радуйся, благодатна, Господь з тобою».

Радуйся: це слово нагадує пророцтво Софонії (3:14-17): «Виспівуй, о дочко Сіону! Вигукуй радо, Ізраїлю! Радуйся й веселися з усього серця, дочко Єрусалимська!»

Марія уособляє Божий народ, вона, дочка Сіону, представляє Ізраїль. Вона стоїть на порозі двох завітів: остання зі Старого, перша з Нового, представниця нас усіх, що в нашім імені прийняла Ісуса.

З пророком Захарією (9:9) скажімо: «Радуйся вельми, о дочко Сіону!»

Ангела Гавриїла стрічаємо в пророцтві Даниїла (8:16), де читаємо: «І я почув від середини Улая людський голос, що скричав, промовлявши: Гавриїле, витлумач йому видіння». А що таке ангел, пояснює нам апостол в Листі до євреїв: «служебні духи, що їх посилають до послуг тим, які мають успадкувати спасіння».

Із серця Марії, повного радости, вилилася пісня вдячности в імені свого народу, до якого ми теж долучуємося: «І мовила Марія: Величає душа моя Господа, і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм, бо Він зглянувся на покору слугині своєї, ось бо віднині ублажатимуть мене всі роди. Велике бо вчинив мені Всемогутній, і святе Його ім'я. Милосердя Його з роду в рід на тих, які страхаються Його. Він виявив потугу рамени свого, розвіяв гордих у задумах їхніх сердець. Скинув могутніх з престолів, підняв угору смиренних; наситив благами голодних, багатих же відіслав з порожніми руками. Він пригорнув Ізраїля, слугу свого, згадавши своє милосердя, як обіцяв був батькам нашим — Авраамові і його потомству повіки».

Марія дякує Богові не за себе, але за всі добра, які Він зіслав своєму народові, яким у Новому завіті є Церква: новий Ізраїль, народ Божий.

Просім Марію, щоб подякувала Богові і за ласки, які Він нам дає. Ми завжди просимо, щоб Бог дав. Тепер подякуймо за Його дар: Пречисту Діву Марію.

Проти втечі в універсалізм

Торонтський професор Еміль Факенгайм гостро осудив молоде жидівське покоління ЗДА й Канади за «втечу в універсалізм». Вони уболівають над В'єтнамом і Біяфрою, але їм байдужа доля жидів у СССР і доля Ізраїлю, сказав він.

«Жиди не поділяються на релігійних і безрелігійних, на ортодоксальних і реформованих ,на Ізраїль і діяспору; вони поділяються на тих, що бачать жертву і кажуть «ні» хоч би й самому чортові, і на тих, що тікають».

Е. Факенгайм є професором філософії в Торонтському університеті. Він минулого місяця був доповідачем у Президентській студійній групі для справ жидівської діяспори.

Нарада й дискусії були в домі ізраїльського президента Шазара в Єрусалимі.

ЯК ЗБЕРЕГТИ РІДНУ МОВУ?

Гість із Голландії цікавиться українцями

На рекомендацію Міжнародного центру двомовности представник міністерства культури й освіти Фризії д-р К. Буленде відвідав Українську вільну Академію наук (УВАН) у Вінніпезі для обговорення справ, зв'язаних із збереженням і розвитком «неофіційних» мов у двомовному довкіллі.

Фризька мова, якою говорить іще бл. 400 тисяч мешканців Голляндії — говорив зібраним членам УВАН і гостям д-р Буленде — належить до германської групи мов і сторіччями бореться за своє існування. Не зважаючи на втрати в користь голляндської чи німецької мови, фризи зберігають свою культурну ідентичність у родині, в церкві, школі, організаціях так, як українці Канади. Велику ролю в цьому самозбереженні грає фризька наука, зосереджена в Фризькій Академії наук, що забезпечена державними й приватними фондами.

К. Буленде приїхав до Канади, щоб познайомитися з українською наукою та шкільництвом: його цікавлять засоби, яких вживають українці Канади для збереження своєї мови й культури.

Ознайомлений із «сепаратними рекомендаціями» проф. Яр. Рудницького в першому томі звідомлення королівської комісії Б-Б і зі змістом четвертого тому, він питає, як далеко українська група використала ці рекомендації для самозбереження.

Гостя представив проф. Яр. Рудницький. Після виступу д-ра Булендса була дискусія.

Зустріч відбулася 24 липня.

ЛІКАРЕВІ, ЩО ПОЗБУВСЯ ПАСКА

На єрусалимській вулиці вибух гранати ранив поліцая. Саме туди проходив лікар Давід Меїр, який негайно кинувся рятувати. Не маючи нічого під руками, він зняв зі себе ремінний пасок і ним спинив утрату крови в раненого поліцая.

Монреальський торговець шкіряними виробами А. Файн, прочитавши в газеті про вчинок д-ра Меїра, вислав йому гарний пасок. Потім пригадав, що єрусалимському лікареві доведеться платити мито. Щоб запобігти цьому, Файн негайно повідомив єрусалимську газету «Пост», що митну оплату бере на себе він, Файн. Хай д-р Меїр це знає і не платить.

Таким чином більше людей дізналося про втрачений пасок д-ра Меїра. І вони, головно з Америки, почали слати до Єрусалиму прерізні паски й пояски, щоб «д-рові Меїрові, який тепер ходить у штанах без паска, не трапилася прикра пригода».

Озвався нарешті лікар. В опублікованій заяві він дякує за всі дарунки, за зворушливі й гумористичні листи та просить припинити заокеанські посилки з пасками. Д-р Меїр має вже паски не тільки з телячої шкіри, а теж зі шкіри аліґаторів та різних вужів.

«Моя мати — каже д-р Меїр — теж уже купила мені новий пасок, а єрусалимські хасиди подарували чорний шовковий „ґартель" (поясок)».

З НОВИХ ВИДАНЬ

ФРАНЦУЗЬКО-УКРАЇНСЬКА КНИЖКА

Поезія сучасного Квебеку

Poesie du Quebec contemporain — Поезія сучасного Квебеку. За редакцією Константина Біди. Вступне слово Сесілі Клютьє-Войцеховської. Видавництво Лібрері Деом, Монреаль, стор. 195. Ціна: 5 дол. (University of Ottawa, Dept. of Slavic Studies, 46 Hastey Ave., Ottawa, Ont.).

«Поезія сучасного Квебеку» — це небуденна публікація, з якою український загал повинен зазнайомитися.

Живемо в добу радикальних змін, які охопили ввесь світ і не поминули Канади. До тих змін треба нам достосуватися, якщо бажаємо йти з духом часу і не лишатися позаду. Одним з найхарактерніших проявів цього часу в Канаді є вихід з ізоляції французької спільноти, яка десятки літ була майже відокремлена від другої частини Канади. Іноді це нагле прокинення виявляється вибуховими виступами екстремістів, але загал воліє йти еволюційним шляхом. У Канаді вже прийнято офіційну двомовність. Це в інших громадян Канади нефранцузького і неанглійського походження розбудило бажання признання і пошанівку для їхніх мов і їхньої культурної спадщини.

Ізоляція, яка пів століття тому відмежовувала одних від других, безповоротно минула. Минули ті часи, коли український гомстедер над рікою Саскачеван чи Розо вибирався до сусіднього міста, наче на кінець світу, а подорож возом з Востоку до Едмонтону тривала три дні. Ту саму дорогу можна відбути нині автом за кілька годин. Сімдесят три роки тому подорож з Гамбурґу до Квебеку на пароплаві «Аркадія» забрала Симчичам, Романчичам, Слизюкам, Негричам повних 22 дні; нині літаком ту саму дорогу відбудете за шість-вісім годин.

Кожного дня зустрічаємо людей з різних кінців Канади. Квебек теж став для нас відкритий і цікавий. Хто ж саме є ті квебецькі французи, про яких останнім часом стільки читаємо в пресі? Преса поза Квебеком може бути однобічна. Краще нам самим познайомитися з ними. Які в них письменники, чим живуть і що пишуть їх модерні поети?

І саме на це питання маємо перед собою відповідь. Признаюся, що я з великим зацікавленням прочитував сторінки «Поезій сучасного Квебеку», відчував, наче б автори цих поезій самі до мене говорили, тим більше, що я міг водночас прочитувати і французьку, і українську сторінку.

Книжка складена так, що на лівій сторінці подані вірші французькою мовою, а на правій — їх вірний переклад українською мовою. Він передає точно не тільки зміст французького тексту, а теж його ритм, красу вислову. Переклади є також поезією у власному значенні.

Редакторові цінного видання проф. К. Біди годиться висловити повне признання за підібрання французьких авторів, складення їх поезій в одну цілість і за добір наділених поетичним хистом перекладачів.

«Поезія сучасного Квебеку» охоплює 39 поезій вісімнадцятьох сучасних французьких поетів Квебеку. Вступне слово французькою мовою написав проф. Біда, а об'ємисте «Замість передмови» — Сесілі Клютьє-Войцеховська. Вона обширно познайомлює читача з молодою поезією і молодими поетами Квебеку. Вони, каже вона (стор. 17), «пишуть тому, що люблять говорити до читача. Мистецтво слова може стати в письменника способом життя. Існують слова створені для книжок. Існує писана мова, відмінна від розмовної».

Переклад цього вступу зробив Гліб Сірко. Вірші переклали Гліб Сірко, Борис Олександрів, Ігор Качуровський, Ігор Костецький, Константин Біда, Ростислав Шульгин, Роберт Карп'як і Микита Мандрика.

Читаючи ці оригінальні поезії і їх переклади, пізнаємо духа теперішньої французько-квебецької групи молодих поетів.

«Ми ж бо єдиний народ у світі, що заразом латинський і північний», каже С. Клютьє-Войцеховська.

«Ми живемо в роздоллі кроків, дерев і білини. Ми знаємо, десь там — Україна, в роздоллі збіжжа, снігів і холоду. Ми написали французькими словами вірші, які виражають нас і вас, вірші, що — надіємося — зближать нас в нових словах, яких ми не написали, але які відчуваємо як власні» (стор. 19, переклад Гл. Сірка).

В. Ю. Кисілевський

Історик М. Чубатий

М. Ждан: Микола Чубатий. Мюнхен, Українське історичне товариство, 1970, стор. 23.

Біо- і бібліографічний нарис про історика М. Чубатого з приводу його 80-річчя.

З «ЛИСА МИКИТИ»

Кажуть, що «Вісті з Риму» міняють назву на «Невеселі вісті з Риму».

* * *

.Нове прислів'я: допоміг, як митрополит Сенишин патріярхатові своїм підписом.

ПОСЛУГИ ДЛЯ МОЛОДЕЧИХ ПРАВОПОРУШНИКІВ

Починаючи негайно, відповідальність за послуги молодим правопорушникам у Провінції Алберті, включаючи двояких і умовно засуджених й тих, що є ув'язнені, перенесено із Албертського міністерства справедливости до Міністерства суспільного розвитку.

Ця важлива зміна уможливить делекойдучу гнучкість в поведенні з молодими законопорушниками та в приверненні їх у нормальне життя. Можливості поширених засобів, як доми прибраних батьків, збірні житлові приміщення, низка способів лікування та інших програм, є доступні для молоді, що попала в халепу. Всі ті можливості призначені на те, щоб помогти молоді та родинам, найкраще забезпечити їхній індивідуальний розвиток та включення знову в суспільне життя.

Міністерство суспільного розвитку задумує просити піддержки громадянства та його співпраці в запобіганню молодечій законопорушности та її лікуванні. Міністерство вважає, що законопорушність є наслідком різних особистих, суспільних, економічних та випадкових чинників та що окремі громадяни та спільноти мусять старатися поправити стан, який сприяє законопорушності. Міністерство буде запрошувати та користати з послуг всякого роду добровільних співробітників, починаючи від добровільних організацій, що займаються спеціяльними завданнями, до зацікавлених осіб, яким лежить на серці добро окремих юнаків.

Хоч Міністерство може подбати про основі засоби, то завдання такі великі, що сам уряд ледве чи може їм подолати. При допомозі й співпраці мешканців Алберти, церков, торговельних і промислових, добровольців та приватних організацій і товариств, Міністерство сподіється встановити для моолдих людей, що мають клопіт з законами, діється встановити для молодих людей, що мають клопіт з законами,

Hon. Raymond A. Speaker,

Міністер
АЛБЕРТСЬКОГО МІНІСТЕРСТВА
СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

ДЕВ'ЯТА НЕДІЛЯ
16 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 128

Брати, ми помічники Божі, ви Божою ріллею, Божою будівлею. По ласці Божій, що мені дана, як мудрий будівничий, положив я підвалину, а другий будує на ній. Кожний же нехай глядить, як на ній будує.

Бо іншої підвалини ніхто не може положити, крім тої, що положена, котрою є Христос Ісус.

Коли ж хто будує на тій підвалині золото, срібло, дорогі камені, дерево, сіно, солому, кожного діло буде явне, бо день покаже, так як в огні об'явиться, а кожного діло, як випробує вогонь.

Коли чиє діло, котре вибудував, встоїться, прийме нагороду. Коли чиє діло згорить, зазнає шкоди, сам же спасеться, але так, як через вогонь.

Чи не знаєте, що ви храмом Божим і Дух Божий мешкає у вас? А коли хто пошкодить храм Божий, того погубить Бог. Бо храм Божий є святий, а ним є ви.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 59

І зараз приневолив Ісус учнів своїх сісти в човен і поплисти поперед Нього на той бік, аж він відправить народ. А відпустивши народ, вийшов на гору помолитись на самоті. І як настав вечір, був там сам один.

А човен був уже на середині моря і кидали ним хвилі, бо вітер був супротивний. А в четверту сторожу ночі Ісус прийшов до них, ідучи по морі. Учні ж, побачивши, що він іде по морі, стривожились, кажучи, що це мара, і від жаху закричали.

Ісус же зараз озвався до них: «Бодріться! не бійтесь!» А Петро, відповідаючи, сказав: «Господи, коли це ти, то звели мені прийти до тебе по воді». А він сказав: «Прийди».

І Петро вийшов з човна і став іти по воді, щоб прийти до Ісуса. Але побачивши сильний вітер, злякався і став потапати і закричав, кажучи: «Господи, спаси мене!» Ісус негайно простяг руку, схопив його і каже: «Маловіре, чого зневірився?»

І як увійшли вони в човен, вітер затих. А ті, що були в човні, прийшли й поклонилися йому, кажучи: «Істинно, ти Син Божий».

І переправившись, прибули в Генезаретську землю.

СЛУЖБИ БОЖІ В ЛІТНІЙ ОСЕЛІ

У літній єпархіяльній оселі над озером Вобман, у місцевості Фалліс поблизу Едмонтону щонеділі протягом серпня о 11-ій годині буде Служба Божа.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Пашляк — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ВІННІПЕЗЬКИЙ СОБОР УГПЦЕРКВИ

«Опіка» над австралійською єпархією потрібна

У Вінніпезі 2 серпня закінчився собор Української греко-православної Церкви з участю більш як 400 делегатів і бл. 200 гостей. Були три владики: архиєп. Михайло, архиєп. Андрій та єпископ Борис. Хворий митрополит Іларіон прислав благословення.

На конференції, що була перед собором, о. С. Савчук вияснив, що УГПЦерква Канади зробила добре, прийнявши «опіку» над однією українською православною єпархією Австралії. Багато православних українців осуджують цю «опіку» як шкідливе втручання, що вносить ще більший хаос.

Архиєпископ Михайло сказав, що «екуменічне зближення з іншовірними» не може відбуватися «ціною Української Православної Церкви, її вчення та традицій».

Обговорювано теж питання англійської мови, якої дехто з православних домагається.

Українські школи на Пряшівщині

ОБІЦЯЮТЬ ПОПРАВИТИ ПОГАНИЙ СТАН

«Критичний стан шкіл українського етносу на східній Словаччині характерний не лише масовим переходом на словацьку мову навчання, але й тим, що в школах з українською мовою навчання нема єдиної системи» — пише пряшівське «Наше життя» (10 липня).

«Останніми роками майже повністю розпалась сітка основних дев'ятирічних шкіл з українською мовою навчання».

1 липня на засіданні Словацької Народної Ради з участю заступника міністра освіти Олівера Раца вирішено поправити становище українських шкіл.

Дають стипендію проф. Рудницькому

Канадська Рада дала проф. Яр. Рудницькому наукову стипендію на однорічну відпустку з Манітобського університету, де він працює від 1948 року.

Восени 1971 р. Яр. Рудницький вернеться до своєї праці в університеті.

Гаряча субота в Герцлії

В ізраїльському приморському місті Герцлія субота 25 липня була гарячим днем.

Через частинний страйк у Тель-Авіві щораз більше жидів їдуть купатися до Герцлії. Їдуть також у суботу, не зважаючи на «ортодоксальні» приписи. Велика юрба (бл. 1,000 осіб) ортодоксальних демонстрантів загадала провчити порушників закону. В суботу 25 липня вранці вони обкидали камінням автобуси, зайняли автобусову станцію, де три рабини почали «шахаріт» (ранню молитву). Перелякані водії приватних автобусів уже не доїздили до автобусової станції. Тоді демонстранти вийшли на вулиці міста, полягали на вулицях і спинили рух.

Аж після двох годин поліція усунула демонстрантів. Нікого не арештовано «з уваги на суботу». Але Хаїм Нісім і Хаїм Арбів стануть на суд за те, що без дозволу займаються «громадським транспортом».

Місто Герцлія назване на честь сіоніста Теодора Герцеля.

В Европі вмерли два священики

У Бельгії 17 травня вмер редемпторист о. Маврикій Ван де-Мале, 77 років, колишній генеральний вікарій апостольського візитатора Івана Бучка.

З 1922 він перебував у Галичині. Аж на весні 1946 року виїхав до Бельгії, де також продовжував душпастирську працю серед українських вірних. З 1953 був у Франції.

* * *

На 50 році життя вмер о. Мирослав-Юліян Проскурницький, душпастир Ляндсгуту в Німеччині.

Був родом зі Львова. Вмер 3 липня. Похорон був 9 липня.

СВЯТИЙ ВОЛОДИМИР ЗБЛИЗЬКА
Нещодавно киянин І. Лисенко з височенної драбини пожежної сторожі зробив світлину «обличчя, якого ніхто не бачив 116 років». Пам'ятник св. Володимирові в Києві над Дніпром такий високий, що фотографи досі цього не могли зробити, задовольняючись цілістю постаті з хрестом.

Знайшли в Єрусалимі напис з І сторіччя

ЗГАДКА ПРО ЦІСАРЯ ВЕСПАСІЯНА

В час розкопів у Єрусалимі, близько місця, де був старозавітний храм, знайдено горішню частину кам'яного стовпа з написом римського цісаря Веспасіяна.

Веспасіян був цісарем від 70 до 79 року. З того десятиріччя походить нова археологічна знахідка.

Ізраїльські газети вмістили світлину латинського напису, що має п'ять рядків: IMP (імператор); VES (Веспасіян); AUG (августус); ... SAR (кесар). Четвертий рядок не зберігся.

Цісар Нерон вислав Веспасіяна на війну проти жидів. Армія оголосила його цісарем. Веспасіянів син Тит вів далі війну і 70 року після Христа зруйнував єрусалимський храм.

Знайдена частина стовпа 75 сантиметрів довга. Промір: 45 сантиметрів.

Її знайдено 16 липня, сказав Меїр Бен-Дов, асистент археолога Б. Мазара. Ізраїльські дослідники завзято шукали долішньої частини стовпа, яка допомогла б роз'яснити його призначення. Стовп з написом цісаря Веспасіяна міг бути проголошенням воєнної перемоги; міг бути ознакою відкритого акведикту або вулиці.

Дотепер долішньої частини стовпа не знайдено.

Богослуження: серпень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
9	**27**	**Н**	**8 по Сош. † Пантел.**	**12 по Сош. † Матія**
10	28	П	Прохора ап.	Лаврентія мч.
11	29	В	Калиніка мч.	Євпла мч.
12	30	С	Сили ап.	Фотія мч.
13	31	Ч	Євдокима прав.	Максима ісп.
14	1	П	**Серпень. Пр. Ч. Хр.**	† Перен. м. Теод. Печер.
15	2	С	Перен. м. св. Стефана	**Успення Пр. Богор.**

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
9. — Норт Стар 10 рано
15. — Гренд Прері 10 рано празник.
16. — Ріно 10 рано; Гайнс Крік 3 попол.
19. — Норт Стар 10 рано.
23. — Ройс 10 рано; Ройкрафт 3 попол.
28. — Ґочкіс 10 рано
30. — Ріно 10 рано; Ройс 3:00.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
9. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
16. — Ст. Павль год. 10 рано
19. — Ґлендон год. 10 рано
23. — Боннивил год. 10 рано
28. — Ґлендон год. 10 рано — храм, спільний обід
30. — виїзд до Елк Пойнт на заступ.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
9. — Восетна
16. — св. Параскевії
19. Преображення Госп. — Елдорена
23. — Смокі Лейк
28. Успення Пресв. Богор. — Радвей (храм)
30. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
9. — Едсон год. 9; Вайлдвуд год. 11
16. — Черґіл год. 9.30; Рочфорт Брідж год. 11.30

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
9. — Лемонт год. 10
16. — Делф год. 10

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
9. — Участь у відвідинах Владики у Равнд Гілл
15. — Успення — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 храм
16. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
23. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
30. — Голден год. 10.30 співана.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
15. Успення — Стар (храм) у навечер'я Всен.; год. 7 веч. — сповідь. У день празника год. 9 Утр.; год. 10 Сл. Божа

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
9. — Атабаска 9; Бойл 11.30
15. Успення — Ню Пайн Крік 10
16. — Росінгтон 10
19. Преображення — Річмонд Парк 10 празник
23. — Просперіті 8.30; Атабаска 11
28. Успення — Атабаска 10 празник
30. — Бойл 10; Фрейжс 12

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
9. — Файделіті 12.00
15. — Мирнам 10.00
16. — Мирнам 10.00 празник
23. — Ллойдмінстер 10.30
30. — Бовелон 9.30; Моржемб 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
9. — Ту Гілс год. 9; Новий Київ, год. 10
11. — Ту Гілс год. 9; Новий Київ.
16. — Ту Гілс год. 9; Плей Лейк год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
9. — Равнд Гіл - празник
9 читана Служба Божа 10 Архиєрейська Служба Божа - обід

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
9. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
15. Успення М.Б. — Редвотер год. 9.00
16. (храм, празник) — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
23. — Редвотер год. 10.00
30. — Редвотер год. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
9. серпня — Стрий
16. — Спедден
19. — Преображення — Сокаль (храм)
23. — Вільна (Від 17 - 23 серпня Сестри вчать катехизму дітей цілої парафії у Вільна).
28. — Успення - Давнінг

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
9. — Ренфурлі
16. — Іннісфрі-місто
19. — Іннісфрі 10 ренч
У всіх церквах — 10 год. ранку
23. — Іннісфрі 11 ренч
30. — Меннвіл

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
9. — Дервент 10.00
16. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
19. — Дервент Вознесення 10.00
28. — Енгел Лейк 10.00 (празник)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
9. — Витків; год. 2 попол. в Радісон
16. — Норт Батлфорд
23. — Радісон
28. Успення — Норт Батлфорд
30. — Медовлейк

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
9. — Сматс 10
16. — Пітерсон 10
19. — Преобр. — 9 - 10 Вонда
23. — Гаврилюки 10
28. — Успення — Сматс 9 - 10
30. — Вонда 10

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
9. — Бруно 9:00; Кадворт 11:00
16. — Успення М. Б. Бруно 9:00; Гамболдт 11:00; Кадворт 4:00 попол.
19. — Преображення Господнє — Бруно 9:00; Кадворт 11:00
23. — Кадворт 9:00; Твей 11:00
28. — Успення — Кадворт 9:00; Бруно 11:00
30. — Гамболдт 9:00; Кадворт 11:00

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
16. — Алвена-місто 9 рано; Боднарі 11 рано
19. — Ланівці 10 рано
23. — Алвена-місто
28. — Алвена-фарми (храм)
30. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
9. — Вакав 10 рано; Ст. Джуліен 11.30 рано
15. Успення — Вакав 7 веч.
16. — Вакав 10 рано
23. — Вакав 9 рано; Борщів 11 рано
28. Усп. МБ — Сокаль 10 рано
30. — Вакав 10 рано

«НІКОГО НЕ ВІТАЙТЕ В ДОРОЗІ» (ЛК 10, 4)

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ТЕКСТ І ГУЦУЛЬСЬКА ҐРЕЧНІСТЬ

Жиди кажуть: шалом; гуцули кажуть: миром.

Крім цієї досить цікавої схожости, в гуцульському побуті є ще цікавіша ілюстрація до євангельського тексту Лк 10,4. Принаймні так мені здавалося, коли недавно читав книжку Станіслава Вінценза про Гуцульщину.

Що каже євангельський текст? Висилаючи учнів проповідати Боже царство, Христос дає їм подрібні вказівки, між іншим, забороняє вітати людей у дорозі: «Нікого не вітайте в дорозі!» (Лк 10,4).

Грецький текст Луки «мідена аспасісте» в давньоєврейському перекладі Фр. Деліцша звучить: «аль-тішалю лішлом-іш», себто не питайте: як ся маєте?

Такий самий наказ дав старозавітний пророк Єлисей, коли висилав свого слугу з пильним дорученням: «Опережи стегна, візьми мою палицю в руку та йди. Як зустрінеш його, не вітай його («ло твархену» — не благослови, себто не вітай, висловлюючи бажання); а як хто вітатиме тебе, не відповідай».

Звичайний жидівський привіт був короткий: тільки два слова «мир тобі». Але сказати привіт і привітати когось — це не те саме. Тільки англійці кажуть «як ся маєте?», зовсім не ждучи відповіді. У східній країні, та ще й давній, де люди не бігали з годинником на руці, привітати людину — значило стати на розмову і розпитати, як ся маєте і що чувати близько й далеко. Саме це Христос заборонив, коли висилав учнів. Не вітайте нікого в дорозі — значить: ідіть, куди йдете, не ґаючи часу.

Т. зв. східна балакучість

Коментатори Євангелії для ілюстрації наводять паралелі з палестинського, головно арабського побуту і майже завжди вказують на т.зв. східну балакучість. Справді, балакучість є балакучість, але спостережливе око Вінценза трохи інакше дивиться на зустрічі балакучих гуцулів.

Поляк Ст. Вінценз, що довго жив на Гуцульщині, добре знає тамошній побут і звичаї. У книжці «На високій полонині» (Лондон 1956, третє видання, стор. 63-65) він подає опис гуцульської зустрічі на початку нашого сторіччя:

Високими плаями, ніби природними гостинцями, що ними вже в давні часи проходили розмаїті племена, відбувалися різні мандрівки народів, тими споконвічними плаями прямують ґазди, колись завжди верхи, тепер — верхи або пішки. Зустрівшися, завжди знаходять час на привітання. Що ввічливіше привітання, то в більшу сердечність розвивається. Ґречність високо цiниться у людей, що стільки часу перебувають самітно на лісовому відлюдді і полонинській пустелі.

На ґречність треба мати час. Може, ще й тому, що в давні грізні часи найменша вже непривітність була підозріла, могла вважатися за лихий замір, а з цього виникали нагальні вчинки, щоб ніби випередити і знешкодити ворожі затії. Безпечніш було бути ґречним.

Ґречність виявляється в безлічі привітань, вигуків і потакувань. Хто небалакучий, не мусить говорити, але повинен постояти і послухати, поговорити, слухаючи й не заперечуючи. Навіть до коня стрічного ґазди годиться бути ґречним: «а як ти, сарако?» Без ґречности, без часу на ґречність немає ґазди статечного. Розказують старі люди, що в давнину не було ґазди, що не знав би ціни ґречності.

Не раз уже здалеку вітаються, гукають щодуху, аж лісами лунає:

— Чи-сте здорові, Васильку любий? Славайсу!

Відповідь так само голосна:

— Навіки Богу слава, і вам, Дмитрику!

Сходяться, тиснуть долоні, потрясають руками, старі люди по-давньому цілують один одного в руку.

— Боже, помагай у дорозі!
— Дай, Боже, і вам!
— Чи-сте дужі?
— Добре, а як ви?
— Як ся маєте? Як днювали? Як спали?
— Миром.
— А родина?
— Миром
— А дедьо, неня?
— Миром.
— Жінка-ґаздинька, діточки?
— Миром.
— А що там чувати на долах, побратиме файний і грешний?
— Добре тим часом, Бог святенький терпить нас, ласкавий якось.
— А що на верхах?
— От як на верхах: тверде життє як нам, як тим смерекам верховинським. Але, дякувати Господеві, здорово, свобідно, весело.

Сідають, курять люльки, щораз більше зближує їх розмова.

— Як маржинка? Корівки, ялівник, дроб'єта, конята?
— Дякую, що спитали; аби-сте ста років діждались. Бог милосердний дає годувати. Начинилися телятка, жереб'ята, ягнята. А волівня відпаслася, гей, змії то — не воли.
— А погода — верем'ячко?
— Дякувати сонечку — Божому личку, що сінце дає робити.
— А у нас на кичері з неділі як прийшла година — фортуна, з градом отаким, гей, клекотали, стогнали хмарові душі, аж страху надало. Але є ще люди, є. Примівками, молитвами відігнали, зіпхнули геть туди, в дебрі, межи камені, в безвісті.
— А чи не звірно верхами?
— Ой, чути, вешталася всіляка вовча псарня і калічить малечу (молодняк), але то десь аж на Брустурах, а в нас тим часом — гаразд, пильнуємо.

Після цих невідмінних привітань ґазди починають оповідати один одному докладніше, що чувати в селі і що — в світі. Цікавий то і чудесний спосіб (чужинецькі подорожники назвали його гуцульським телефоном), яким по горах розповсюджуються вістки, долітають до найглухіших закутків. Долітають досить швидко, однак так само, швидко зміняються невпізнанно. І саме в тому зміненому вигляді живуть роками.

Отже, який висновок?

Далі Вінценз наводить гуцульські вістки про цісарського «панича» Рудольфа, про поганого турка, що здуру написав «нашому» (австрійському) цісареві зневажливого листа, а тепер злякався і просить вибачення, про Китай, про країну сироїдів... Вістки, як бачите, цікаві, хоч, можливо, трохи застарілі. Переказувати їх не буду, бо треба нарешті зробити висновок. Ось він: т.зв. балакучість у відсталій країні — не те саме, що балакучість у країні новітній, промисловій.

Західний турист, їдучи у відсталу країну, робить не тільки географічну подорож, а теж подорож в історію, в минулу добу, з якої його країна вже вийшла. У країні, де нема засобів зв'язку, особиста зустріч з людьми є головним джерелом інформації. І де-де, а в дорозі, треба якнайбільше ввічливости. Хочеш чогось нового дізнатися — будь чемний. Привітність є також першою ґарантією особистої безпеки в дорозі.

Ніде правди діти: ґречність — гуцульська чи східна — легко виходить з берегів і розливається в зайву балаканину. В цей суспільний контекст треба вкласти Христів наказ: нікого не вітайте в дорозі. Тут діло таке пильне, наче б хто сказав гуцулові йти просто до Коломиї і в дорозі ні разу ні з ким не стати на розмову.

о. П. К.

Едмонтон, Алберта: Похорон бл. п. інж. Вол. Батицького

Коротко після Великодня облетіла українську громаду в Едмонтоні тривожна вістка, що один із дуже популярних едмонтонських українців інж. Володимир Батицький нагло й важко захворів. Перевезений до шпиталю, він не прийшов до свідомості, не пізнавав ні своїх рідних, що не відступали від його ліжка болізни, ні приятелів, що приходили його відвідувати.

Та ця трівожна вістка ще не пригашувала надії, що хворий видужає та повернеться до здоров'я та до свого родинного кружка. Не помогла ні дбайлива лікарська опіка, ні молитви родини та приятелів. Стан хворого не мінявся, він лежав у шпиталі, без свідомости та надії на видужання. А в пополудневих годинах, в суботу, 27 червня українську едмонтонську громаду сколихнула сумна вістка, що інж. Володимир Батицький відійшов у вічність. Та сумна вістка залягла щирим жалем та серця всіх тих, що покійного знали, з ним зустрічалися та дружили. А осирочену ним родину — дружину, дітей та внуків вона сповила тяжким смутком.

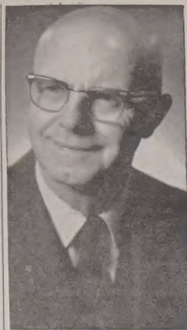

бл. п. інж. Володимир Батицький

Бл. п. інж. Володимир Батицький прийшов на світ на Лемківщині, в містечку Сянік, в родині інженера-землеміра. Батько Казимир залишив його сиротою в дитячих роках. Його мати Софія з доду Рудавська, вийшла заміж вдруге за укінченого богослова, пізнішого пароха й декана в Сяніччині, о. Івана Цегелика. Вітчим-священник і український патріот подбав про старанне релігійне і національне виховання бл. п. Володимира, що відтак позначувалося впродовж цілого його життя.

Середні студії покінчив покійний Володимир у львівській Академічній ґімназії, де й склав іспит зрілости з відзначенням в часі першої світової війни, из курсах тоїж ґімназії у Відні. В 1918 р., після відбутого вишколу в австрійській армії, він зголосився до Української Галицької Армії й повнив службу при Окружній Військовій Команді в Самборі, в ступні четаря. Недавно його було повищено до ступня поручника УНА.

Після українсько-польської війни, покійний перейшов із своєю військовою частиною до Чехословаччини, де закінчив вищі студії в Гірничій академії у Пшібрамі, де й дістав диплом інженера-гірника. Свій диплом нострифікував він відтак у Гірничій Академії в Кракові.

В 1929 р. покійний інженер одружився з Ольгою, з дому з дому Трач. Подружжя виховало гарно дві доні: Соню та Марту, які живуть в Едмонтоні та беруть живу участь в організованому українському житті.

За своїм фахом покійний Володимир довго не працював: кілька початкових років у нафтовій промисловості у Бориславі та Дрогобичі, за німецької окупації Галичини у львівській ґазівні, а відтак, по другій світовій війні, через короткий час у нафтовій промисловості в окупованій совєтами частині Австрії. Через непевність положення в совєтській зоні, покійний перебрався з родиною у французьку зону Австрії-Тироль, де він був адміністраційним керівником репрезентаційного українського хору "Ватра". Хор "Ватра" зорганізував був талановитий музик та диригент, його шкільний товариш бл. п. Лев. Туркевич. Через недовгий час був він адміністратором того хору в Канаді, куди той хор згодом переїхав. Хор "Ватра", під адміністрацією покійного інж. В. Батицького, об'їхав з концертами всі міста, де були більші скупчення українців.

Тому, що покійний не міг в Канаді дістати праці, відповідної до свого звання, він відкрив ресторан в Едмонтоні. В його першому ресторані збиралися й зустрічалися всі новоприбулі з Европи українців. Тут діставали вони потрібні інформації відносно, праці, мешкання та інших справ. Тут зустрічали вони своїх знайомих. Тут неодин із новоприбулих знайшов потіху й допомогу. Після першого ресторану, який перебрав хто інший, покійний відкрив другий, а відтак перейшов знову до іншого. За тим нелегким й несвоїм званням покійний Володимир працював увесь час свого побуту в Едмонтоні, доки не захворів.

Покійний прожив у Едмонтоні двадцять-два роки. Був прикладним християнином та парафіянином, який правильно ходив до церкви, приступав до св. Тайн та виповняв свої парафіяльні обов'язки. Був він також прикладним українським громадянином, що бував майже на кожній українській імпрезі. На вулиці був завжди усміхнений та привітний до кожного, кого знав. Був він щирим другом, з яким проводили мило час його друзі на прийняттях у приятелів, або таки в його дуже гостинному домі. Був він людиною дуже доброго серця: завжди для всіх привітний, прислужний і жертвенний, нераз може навіть понад свої сили, на церковні, національні та добродійні цілі. Ще коротко перед своїм захворінням, він склав свою послідну жертву на українців у Югославії, потерпілих від землетрусу.

Для своєї родини був добрим батьком-опікуном й переживав з нею всі її радощі та смутки.

Своє трудяще життя закінчив покійний інж. Володимир супокійним сном, на який кладеться людина, що гідно прожила Божу днину. Нехай з Богом спочиває.

Похорон покійного розпочався парастасом, що його в катедральній церкві св. Йосафата, у вівторок, 30 червня служили катедральний парох о. Ю. Ковальський, о. радник В. Чопей та Е. Дмитрук.

Кінцеву панахиду відслужив Преосв. Владика Кир Ніл в сослуженні о. канцлера М. Сопуляка та о. радника В. Тарнавського. Під час панахиди співав хоч "Дніпро" під орудою Р. Солтикевича. Простора катедральна церква була заповнена приятелями та знайомими покійного, що їх він мав багато. Члени Стрілецької громади прийшли на панахиду з прапором та в одностроях. Домовина покійного була покрита українським прапором. Про життєвий шлях покійного говорив катедральний парох о. Ю. Ковальський.

Заупокійну св. Літургію відслужив у катедральній церкві св. Йосафата в середу, 1 липня о. митрат д-р В. Лаба в сослуженні катедрального пароха о. Ю. Ковальського, о. протопресв. Я. Федуника, о. радника В. Чопея та о. Е. Дмитрука. Під час Служби Божої та похорону співали група співаків під орудою М. Свистуна. Пращальне слово виголосив о. митрат В. Лаба. Рівнож на похороні було велике число приятелів та знайомих покійного. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михаїла, поруч могили його затя д-ра Р. Лишака. Над могилою пращав покійного від імени товаришів - учнів Академічної гімназії у Львові і від Ділового Комітету для вшанування сторіччя Української Академічної гімназії, від філії УНО та Стрілецької громади в Едмонтоні мґр. М. Хомяк, а від Тов-а сприяння УНР-аді Г. Литв'як.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі п-ва Батицьких, в часі якого о. Е. Дмитрук висловив співчуття дружині та родині покійного.

Під час богослужб збирано жертви на собор св. Софії в Римі. Зібрано 315.00 дол. На "Українські Вісті" дружина покійного передала 40.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному інженерові Володимирові Батицькому хай вічною буде пам'ять в його осиротченій родині і в усій нашій українській громаді.

ПОДЯКА

Вражені глибоким смутком по невіджалуваній втраті нашого незабутнього мужа, батька та дідуня бл. п. інж. Володимира Батицького, складаємо сердечну подяку всім, що причинилися до перенесення нашого важкого горя та до звеличання похорону нашого дорогого покійника.

В першу чергу дякуємо Преосвященному Владиці Нілеві за ласкаву участь у панахиді по покійнім. Дякуємо Всесвітл. о. митратові Василеві Лабі за відслуження заупокійної св. Літургії та слова пращання в день похорону. Дякуємо катедральному парохові Всеч. о. Ю. Ковальському за укладення порядку похоронну, участи в похоронних відправ та за слово під час панахиди.

Дякуємо за участь в похоронних відправах: Всеч. о. радникові В. Чопеєві, Всеч. о. радникові В. Тарнавському, Всеч. о. канцлерові д-рові М. Сопулякові, Всеч. о. протопресв. Я. Федуникові і Всеч. о. радникові Е. Дмитрукові.

Наша сердечна подяка хорові "Дніпро" та його диригентові п. Р. Солтикевичові за спів під час панахиди та п. М. Свистунові та співакам, що співали під час Служби Божої.

Щиро дякуємо нашим приятелям за пращальні промови. П. мгр. М. Хом'якові, що промовляв від імені Академічної гімназії у Львові та п. Т. Литв'якові від імені Представництва УНР-ади. Членам Стрілецької Громади складаємо щиру подяку за участь в панахиді із прапором Організації.

Наша глибока подяка п. М. Хом'якові, п. д-рові І. Чеховському з Келґари, п. д-рові Я. Онуферкові, п. А. Моргардтові, п. М. Шевцівому та п. М. Ткачукові за несення домовини з тлінними останками покійного.

П. М. Наконечному дякуємо за переведення збірки на Собор св. Софії в Римі, а п. М. Майкові за збірки на заупокійні св. Літургії.

Всім нашим приятелям, що відвідували покійного в часі його довгої недуги в шпиталі дякуємо сердечно за їх добре серце та посв'яту часу.

Ніколи не забудемо посв'яти сестри покійного п-і О. Цегелик, яка протягом двох і пів місяця - часу хвороби покійного - не відступила від ліжка хворого.

Наша щира подяка за жертви на Служби Божі, на Собор св. Софії та за квіти на могилу покійного.

Дякуємо нашій родині за участь у похороні, зокрема п-ву Еміль Цегелик з Філядельфії.

Сердечно дякуємо д-рові М. Снігуровичеві за щиру та віддану лікарську опіку та поміч покійному до останніх хвилин його життя. Медсестрам шпиталів Дженерал та Гленровз дякуємо за дбайливі опіку в часу довгої хвороби покійного.

Вкінці дякуємо всім нашим приятелям та знайомим за слова пращання й потіхи, за поміч в переведенні похоронів та за віддання послідної прислуги покійному. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а нашого незабутнього покійника нехай прийме до Свого царства.

Ольга БАТИЦЬКА,
Марта ЛИШАК з дітьми Андрієм, Наталкою і Ромою,
Соня і інж. Ярослав ПРОКОПЧУК з дітьми Орестом і Лідою.

ПРАЩАЛЬНЕ СЛОВО НАД МОГИЛОЮ БЛ. П. ІНЖ. В. БАТИЦЬКОГО ВІД ІМЕНІ ТОВАРИСТВА СПРИЯННЯ УНР-аді

Іменем Товариства сприяння Українській Національній Раді я беру це коротке слово у цей сумний для нас день, день похорону бл. пам'яті інженера Володимира Батицького, довгорічного прихильника УНР-ади, який не тільки на словах, але також ділом, щиро й безкорисно допомагав великій справі визволення нашої уярмленої батьківщини — України.

Ще одна сумна подія у нашому скитальчому житті. Свіжа могила знову поглинає ще одного вірного сина соняшної України в далекій, холодній, чужій землі.

І кожному з нас гострим болем стискається серце і приходять на думку сумнісресумні слова пісні:

„Кличуть кру, кру, кру.
В чужині помру.
Заки море перелечу,
Крилонька зітру..."

Інженер Володимир Батицький перелетів бурхливе море життя. І стерлися в цьому леті його стомлені еміґрантські крила.

Низький, сердечний поклін тобі, усопший друже, від нас усіх, тут присутніх і неприсутніх дітей твоєї улюбленої вишневої України.

А дружині покійного, його скорбній родині та усім його родичам і друзям складаю глибоко відчуте, тепле співчуття.

Хай же пухом буде йому канадська земля!

Т. Литв'як

Замість квітів на могилу бл. п. інж. Володимира Батицького, склали жертви на собор св. Софії в Римі:

$20.00 — д-р М. Ярема; Родина Цимбалістих (Марія, Любомир і Анна);

$10.00 — д-р Я. і Е. Онуферко, Кредитівка при УНО "Поступ", М. і З. Прокоп, Ст. Максимнюк, П. і О. Саварин, Н. Гаук;

$5.00 — М. і Л. Хом'як, А. Моргадт, Ст. і Гр. Йопики, п-і А. Байрак, Ю. і О. Крайківські, Р. Солтикевич, А. Кучер, К. і Е. Апонюк, Г. Братків, д-р А. Маритнюк, М. Головчак, о. Е. і Н. Дмитруки, І. Дмитрук і С. Воєр, Н. Марчишин, д-р Ст. і О. Манастирські, д-р М. Залеський, Б. і Г. Блавацькі, Р. Олійник, Інж В. і В. Кунди, І. і О. Стадник, М. Наконечний, п-і І. Буцманюк, І. Кухаришин, п-і О. Грабар, М. Стефанів,, п-і С. Фалувеґі, д-р і п-і Іванець, Е. Завада, Гр. Порохівник, д-р М. і І. Суховерські;

$3.00 — д-р М. і Л. Снігурович, Г. Турко, О. і О. Черкавські, В. і М. Демчуки, Н. і О. Цинцар, О. Гошовський, В. Шимків, п-і Моргардт;

$2.00 — Т. Войтів, Я. Грищук, П. Трильовський, І. Доросевич, І. Фляк, Я. і І. Іванусів, І. Урбан, Е. Крумшин, В. Горбай, М. Фляк, п-і М. Войтків, п-і К. Міськів, п-і Г. Сенн п-і С. Климкович, д-р і п-і Г. Войціцкі, І. Федірко;

$1.00 — І. Ковальчук, М. Голинський, Г. Барабаш, Л. і Д. Скольній, В. Сопрунюк, В. і І. Горбай, І. Болехівський О. Юркевич, І. Триліх.

Разом $315.00

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ГАЛИЦЬКЕ СЕЛО ПРОКИДАЄТЬСЯ

Василь ГАВРИШ

Тихі та супокійні галицькі села, що довго, здавалося, спали тихим сном та дбали лише про насущний хліб, почали нагло будитися та допоминатися своїх прав. Притокою до того стали вибори до парляменту, в яких польські урядники, на австрійській служ бі, та польські дідичі перепихали в посли своїх кандидатів при помочі насильства, шахрайства та різних "панських штучок". Рух спротиву проти виборчих надужить перейшов дуже скоро із міст до сіл.

Першою іскрою, що порушило селянську свідомість відносно панських надужить при виборах було вбивство австрійського намісника польського графа Потоцького, якому приписували, що за його відомом та тихим попертям ті надужиття діялися, Мирослав Січинський, який вбив намісника, став у очах наших селян національним героєм. Хтось мені оповідав, що недавно надруковано спомини М. Січинського про його втечу з станиславівської тюрми, де він відбував свою кару. М. Січинський сказав, що його втечу вправді організували галицькі інтеліґенти, але її перевели майже виключно наші галицькі селяни, які й переховували його, заки він виїхав до ЗДА. То було самозрозуміле. Бо вчинок Січинського був розпучливим криком протесту галицьких селян, з якими ніхто не числився й ніхто не слухав,

(закінчення на 7 стор.)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ,
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
П. Остапчук - керівник
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674

Едмонтон, Алберта: Похорон бл. п. Катерини Фаріон

У вівторок, 9 червня упокоїлася в Бозі по довгій та важкій недузі бл. п. Катерина Фаріон.

бл. п. Катерина Фаріон

Покійна прийшла на світ 11 серпня 1910 р. в Веригін, Саск., в родині Данила та Марії з Мальованих Манчак. У Веригін покійна переведа свої дитячі роки, а в 1918 р. враз із родичами вона переїхала до Брудергайм, Алберті. Тут 28 лютого 1929 р. вона вийшла заміж за Василя Фаріона, який провадив в Брудергайм варстат направи машин. Молоду пару звінчав о. С. Дидик ЧСВВ. В 1941 р. п-во Фаріони переїхали до Едмонтону, де чоловік покійної відкрив свій ґередж, який провадить і сьогодні.

Бог поблагословив п-во Фаріон гарною родиною, яку вони дбайливо виховали. Покійну оплакують сини: Роман, Іван, Ричард та Ноел та дочки Ровз Марі, зам. Стейн в Норт Керолайна, ЗДА та Дженет, зам. Гарлі в Едмонтоні. Два сини працюють на едмонтонському міжнародному летовищі при контролі польотів літаків. Окрім того покійну Катерину оплакують 15 внуків, старенька мати Марія Манчак у Мондер та сестри: Марія Денчак з Редватер, Анна Антоняк з Едмонтону, Еллас Галт з Едмонтону, Евелин Тимчак з Мондер, Елен Гофмэн з Ню Йорку, Ровзі Самсон з Гілсбурґ, Ілліной, а окрім того три брати: Василь, Николай та Іван Манчаки — всі з Едмонтону.

Покійна Катерина була милої й погідної вдачі. Завжди усміхнена, приязна, хоч їй нераз переходилося переживати чимало щоденних клопотів, вона завжди вміла знайти слово потіхи для ближнього, що був у клопоті, чи переживав якесь горе. Свою життєрадість вона черпала з глибокої віри, яку вона винесла з родинної хати. Від самого початку існування парафії Пресв. Евхаристії в Едмонтоні, вона відразу включилася в члени парафії. Бувала постійно на Службі Божій та часто помагала й працею й грішми відділові ЛУКЖ Пресв. Евхаристії, аж доки не захворіла. А хворіла покійна досить довго. Свою недугу приймала з відданням на волю Божу. Коротко перед смертю місцевий парох о. протопресв. Я. Федуник відвідав покійну в шпиталі та уділив їй св. Тайн.

Похорон покійної розпочався панахидою, що її в четвер, 11 червня в церкві Пресв. Евхаристії в Півн. Едмонтоні відслужив о. д-р М. Сопуляк при дуже великій участи родини, приятелів, парафіян та знайомих з Едмонтону та околиці. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужив о. М. Сопуляк в п'ятницю, 12 червня в церкві Пресв. Евхаристії, рівнож при великому числі учасників похорону.

О. М. Сопуляк попращав теж покійну від імені парафії, родини, приятелів та знайомих. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, під час якого, на заклик п. А. Хомляка, переведено збірку на "Українські Вісті", що з неї прийшло 52.00 дол.

За жертву щиро дякуєм, а покійній Катерині вічна пам'ять.

В суботу, 18 липня, як 40-ий день смерти, відбулося поминальне богослуження за супокій душі бл. п. Катерини, за старанням чоловіка покійної. Заупокійну св. Літургію та панахиду при участи родини та кількох приятелів відслужив о. М. Сопуляк в церкві Пресв. Евхаристії. Після Служби Божої відбувся в домі чоловіка покійної п. Василя поминальний обід, на якому були приявні учасники богослуження.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ТОДОРКИ ЯМНЮК

бл. п. Тодорка Ямнюк

В дописі про покійну Тодорку Ямнюк, що померла 25 березня (панахида відбулася в п'ятницю, 27 березня, а похорон в суботу, 28 березня), пропущено, що вона залишила два внуки, дітей п-ва Андрійчук у Ванкувер, та сестру Мариську, зам. Домську у Польщі.

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

як вони вносили скарги проти наявних виборчих надужить.

Друга іскра, що запалила іскру ненависти галицьких селян до польських дідичів, зокрема до польських панів, була смерть українського студента Адама Коцка, якого вбила польська поліція. Вислідом тої ненависти були селянські страйки, якими селяни протестували проти низької винагороди за працю на дідицьких ланах. Досі селяни працювали при жнивах на дідицьких ланах за тринадцятий сніп. Тепер домагалися одинадцятого. Дідичі відмовилися дати, тоді селяни проголосили страйк. То були якраз жнива й конче треба було збирати збіжжя. Дідичі не хотіли уступити й спровадили на жнива женців із Бойківщини, які погодилися жати за дешевшу заплату, як місцеві селяни. Місцеві селяне виступили проти бойків й загрозили, що їх викинуть силою. Бойки перестрашилися й пішли до дідича з заявою, що вони не будуть працювати, бо місцеві селяне їх будуть турбувати. Дідич спровадив з Чорткова уланів, щоб завели лад. Але комендант уланів, австрійський капітан, як довідався, про що йдеться, заявив, що він до тої справи війська вживати не буде. А дідичові порадив погодитися з селянами мирно. Дідич не мав іншої ради й мусів дати нашим селянам одинадцятий сніп. Бойківські женці від'їхали додому з нічим.

Горить дідицьке збіжжя

Вправді селяне дістали те, за що воювали, але в їх серцях залишилася ненависть до дідича, який хотів їх використовувати й змушувати до праці за дешеву заплату, навіть при помочі війська. Такі відносини були не лиш в нашому селі, але й по других селах. Як вислів того невдоволення й почуття кривди прийшли пожежі панського майна.

Почали горіти панські стирти із збіжжям. Горіли вони майже в кожному сусідному селі. Згоріли вони й у нашого пана Охоцкого. Десь перед Різдвом 1908 р., одної ночі в нашій хаті стало видно, як у день. Ми всі посхапувалися й дивимося, а то горять стирти зі збіжжям нашого пана Охоцкого. Вогонь було видно добре, бо дідицький двір стояв на горбі. Усе його збіжжя було звезене з піль й складене у великі стирти на господарському подвір'ї. Полум'я вогню, здавалося, сягало аж до неба. Хтось десь кричав, десь дзвонив дзвін на вогонь, люди бігли на місце пожежі. В тому часі ані двір ні громада не мали ніякого протипожежного приладдя (сикавки, чи помпи). Люде гасили вогонь ведрами та коновками. На дідицькому подвір'ї була одна чи більше криниць, але в них води не було багато. Почали возити бочками воду з потічка, що плив недалеко дідицької гуральні, може з милю від будинків. Але тої всеї води було мало. До того виливана ведрами вода на вогонь нічого не помагала, навіть ще більше його підсичувала. Пожежу троха гасили, а потім перестали, бо з гашення не було ніякої користи. Панські стирти горіли два дні. Згоріло тоді дванадцять стирт. В кожній було 100 кіп збіжжя-пшениці або жита.

Після пожежі на дідицькому подвір'ї залишилося із стирт лише велике попелище. Так відплачувалися селяне дідичам за те, що вони їх використовували при жнивах.

Наш Юрко Цяпка

Не знаю, хто палив, чи організував підпал дідицького збіжжя. Досі я не чув, щоб хтось до того був признався. В нас говорили, що в справу палення дідицьких стирт мав бути вмішаний один чоловік з Білобожниці, що називався Юрко Цяпка. Властиво важко сказати, що він був з Білобожниці. Про нього казали, що його підкинули. Батька він не мав. Жив із своєю матір'ю. Не вмів ні читати ні писати. Був дуже сильного здоров'я й завжди попадав із кимось в суперечку, а часто й у бійку. Головно траплялося те по весіллях.

Про Цяпку пригадую собі таку одну історію, яка залишилася в пам'яті з моїх діточих років. На цісарському гостинці, коло нашої церкви в Білобожниці, була досить велика калабання. Осінню вона була повна води, На початку грудня та калабаня звичайно замерзала. Ми, молоді хлопці, замість бути в церкві на відправі, товклися коло калабані. Деякі совгалися на леді, а ще більше з нас кидало на лід камінчики й дивилися, котрий дальше посунеться по льоду. Недалеко нашої церкви на схід був римо-католицький костьол, де мали свої богослужби поляки, між ними й наші пани-дідичі. Одної неділі з костьола вийшло чотирьох панських синів-паничів, й прийшли до калабані, щоб посміятися з найвненьких хлопських синів. Котрись із паничів кинув на лід жменю австрійських крайцарів і п'ятаків, які розсипалися по льоду. Може з десятьох наших хлопців кинулося на лід збирати гроші. Лід заломався, хлопці попадали в калабаню й таки добре замочилися. Більше нічого не сталося, бо калабаня не була глибока. На дворі було досить зимно й хлопці заплакані зі страху та зимна побігли до найближчої хати, щоб загрітися і троха осушитися. На те все надійшов десь Юрко Цяпка. Він побачив збіговище й запитався хлопців, що сталося. Йому росказали й показали на паничів, що стояли з боку й посмішковувалися з нас. Цяпка нічого не говорив, лиш злапав усіх чотирьох паничів й кинув їх у калабаню. Після того пішов на місцеву станицю поліції й розказав, що він зробив. Змочені та перестрашені паничі побігли до костьола й росказали своїм родичам, що Цяпка повкидав їх у калабаню. Між дідичами зробився великий рух. Один з них поїхав скоро на станицю поліції й зголосив, що Цяпка покидав невинних паничів у воду. На те комендант станиці сказав, що паничі спровокували хлопських дітей, які мало не потопилися наслідком примхи паничів. А Цяпка лише їх навчив розуму. Про якесь поліційне слідство комендант станиці навіть не хотів й чути. Порадив панові, щоб дідичі навчили своїх дітей як обходитися з людьми. Оттакий то був наш Цяпка.

Врешті прийшов час військової служби для Цяпка й його забрали до війська. Після трирічного побуту у війську, Цяпка повернувся в село зовсім іншим чоловіком. Він навчився при війську читати й писати та став добрим бесідником. Він часто виступав з промовами на різних вборах, й то перед багатьома людьми. Як Іванові Франкові влаштували в Чорткові святочну академію, то Цяпка там також говорив промову.

Після пожеж дідицьких стирт, Цяпка пропав із села. Може тому йому й приписували пожежі стирт. Як я приїхав 1911 р. до Канади, Цяпка робив на залізничій секції в Портедж ля Прері, Манітоба. Але тут Цяпка був уже зовсім інакший. Він вів тихе й мирне життя й про нього мало хто знав. Не чув я також, щоби він десь виступав з якимись промовами. Але такі люде, як Цяпка, робили по наших селах велику роботу, бо вони усвідомлювали селян та вчили їх обстоювати свої права та свою гідність.

Селянська господарка

Як я вже згадував, земля в нашому селі була дуже врожайна. Лише була біда, що селяне мали її. мало Звичайно кожний господар мав бл. п'ять моргів. Лише деякі мали більше А один господар мав навіть сорок моргів, але то була рідкість. Зате й бідні селяни збирали зі своїх п'яти моргів незлий врожай. Навіть на одному моргові наші селяни зуміли посадити кукурудзу, поміж неї фасолю, огірки, буряки, дині, коноплі та ще дещо. А в осені, як усе доспіє, як зачнуть возити з того морга до дому, то засиплють тим добром всі кутки на подвір'ї. На наших полях родилися такі дині та гарбузи, що їх нераз тяжко було й піднести. Але те все не давало нашим селянам можливости жити достатньо. Багато наших селян мусіло зазичуватися в других, щоб зводити кінці докупи. Зокрема траплялося те під переднівок, коли ще не було нового врожаю. Але люде якось капарали. Та, що найважнише, хоч були бідні, але жили весело й тішилися життям.

Наші "Січі" й читальні

До 1911 р. тобто до мойого виїзду до Канади, освідомлюючий рух по селах ширився таки добре. Велику ролю відіграла в тому організація "Січ". Майже на кожному молодому хлопцеві можна було побачити червону січову ленту, яка була неначе почесною відзнакою наших молодих селянських хлопців. Хоч я вдома ще небагато знав про наші національні справи, я вже також був членом "Січ". Кожний з нас знав лише, що ми — русини, молоді січовики. В читальнях в той час бувало багато людей. Звичайно, один читав газети, або якусь книжку, а всі решта слухали. А відтак обговорювали між собою прочитане. Головною темою дискусій було важке господарське положення наших селян. Я нераз чув, як селяни між собою говорили, що хоч панщину ніби скасовано, то властиво панщина залишилася й надалі, бо зубожілі селяне працюють на дідицьких ланах за дуже марну заплату, неначе знова відрабляють панщину. А наші пани дідичі панували на наших землях. Їздили осінню до чужих держав та бавилися й гуляли за гірко зароблені селянським потом троші. Кожної весни поверталися назад до своїх сіл тай знову сідали на плечі нашого мужика-селянина, який знову йшов до них працювати майже заніщо. Оттакі розмови велися в нашій читальні.

Перший будинок теперішнього броваря Молсона, збудований 1906 р. Поруч будинку Т. В. Лайнс, основник бровару. (огол.)

Дервент, Алберта

ПОМИНКИ ЗА ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЇВ У ЗЕЛЕНІ СВЯТА

Збираючи давні друки та пам'ятки по українських поселенцях-піонерах у Канаді, заїхав я на Зелені Свята до Дервент, Алберта. Давне піонерське містечко Дервент розташоване 145 миль на схід від Едмонтону, серед гарної північної природи. Між давними друками я знайов, що Дервент належав до давнозабутого "Муніципалу Укрзіна" з осередком у Мирнам, Алберта. Довголітним парохом у Дервент є заслужений священник о. протопресв. І. Черкавський.

Дервент є замітний тим, що за церквою на високому горбі є висипана висока символічна могила, обведена цементом, а на її верху є камінний хрест із написом у низу: "Борцям за волю, 1939 р." Комітет, що висипав цю могилу, зложений із довколичних українських поселенців, присвятив цю могилу поляглим воякам Закарпатської України, Карпатським січовикам.

В Зелені Свята цього року служив у Дервент врочисту Службу Божу о. канцлер М. Сопуляк з Едмонтону, який рівнож виголосив проповідь. На богослуженні було багато вірних із містечка Дервент та околиці. Після Служби Божої о. парох І. Черкавський заповів, що негайно відбудеться похід до символічної могили, де буде відправлена панахида. Скоро сформувався похід з церковною процесією на чолі. Добре відомий мені місцевий громадський діяч гетьманського руху, дещо вже підтоптаний віком та здоров'ям, п. М. Онисик передав прапор кол. місцевого гетьманського коша юнакові, що пішов з ним на чоло процесії, а він сам долучився до походу.

Стежка піднималася вгору. Кругом пахли міцно чабрики, на деревах та корчах, що ростуть на горбі, співали пташки. Велика громада вірних ступала поважно під спів церковних пісень дороги, в напрямі пам'ятника. Врешті дійшли до пам'ятника. О. М. Сопуляк зачав панахиду. Обличчя всіх споважніли, приявні вглибилися в пісню-молитву "за всіх, по всьому світі, поляглих за волю українців". Під кінець панахиди о. канцлер виголосив коротке слово про тих, що їх поминаємо в наших молитвах. "Поминаємо українських вояків, що в українських та не-українських арміях клали свої буйні голови за волю України. До них належать також й канадські вояки, сини українських піонерів, що на різних полях бою гинули в боротьбі за волю, рівнож і волю України. Згадуємо й тих піонерів, що їх кости зложені по цвинтарях розлогої Канади. Згадуємо наших засланців, яких кости розкинені по далеких Сибірах, Казахстанах та всіх розпуттях совєтської імперії. Вкінці згадуємо й усіх наших рідних, за яких може й немає кому помолитися . . . " — говорив о. Сопуляк. Надією, що пролита кров не пропаде марно, а виростить волю нашому народові, закінчив о. М. Сопуляк свою проповідь.

Після того понеслась сумна пісня "Вічная пам'ять". З піснею зливався легкий шум канадського степу-прерії, неначе пригадував недавню історію героїв Карпатської України, що в їх пам'ять поставлено пам'ятник.

Після панахиди всі вернулися до церкви на празничий обід, бо на Зелені Свята у Дервент — храм. Церква в Дервент гарна, простора, недавно викінчена. Обід відбувся в дуже модерно влаштованій парафіяльній залі під церквою. В часі обіду виголошено кілька промов-привітів, а решта часу пройшла на милій гутірці.

Дервент, колишній живий та кипучий українським життям, осередок. Тепер наші фармері поволі з околиці вибираються. Через те маліє й нидіє й містечко Дервент. Занидів й колишній дуже сильний гетьманський кіш. Деякі книжки та речі дістали ми до нашої збірки давних друків та музейних речей.

Після обіду ми ще відвідали о. пароха та п. М. Онисика та провели мило час на цікавій гутірці. Нас запрошували залишитися ще й на другий день, але в Едмонтоні другого дня вже будні й праця й ми пустилися в дорозу, везучи зі собою милий спомин із гарної національно-релігійної маніфестації-поминок за поляглих героїв. Таких поминок мабуть в Алберті, поза Дервентом, небагато.

Пошана невідомого вояка

У зв'язку із поминками в Дервент пригадалася мені історія поминок чи пошани невідомого вояка, яка прийнялася і у нас, хоч може в іншій, як деінде, формі.

Культ невідомого вояка видвигнув був у перше французький суспільний діяч Ф. Сімон. В місцевості Рен на похороні невідомого вояка в 1916 р., він сказав: "Франція повинна відчинити брами свого пантеону, де лежить стільки її геніїв, і для цього вояка, що згинув геройською смертю за батьківщину, хоч його прізвище невідоме. На його могилі повинні викарбувати: Герой батьківщини і роки 1914-1916".

В липні 1918 р. з подібною думкою виступив один з послів французького парляменту, а 9 листопада цього ж року парлямент вирішив: 1) 11 листопада, 1920 р. віддати всі почесті пантеону одному з невідомих вояків, що поляглии на полі слави в світовій війні. 2) Того самого дня перенести його тлінні останки та похоронити під Тріюмфальним луком.

Перенесення тлінних останків невідомого вояка, що їх похоронено під пам'ятником наполеонських перемог, на площі Згоди, в самому центрі Парижу, відбулося дуже врочисто. Зі всіх відтинків західного фронту приїхали делеґації. Кожна з них привезла в домовині тіло невідомого вояка. Їх зложено в казематах верденської кріпости, а 10 листопада в Вердені загриміли гармати, задзвонили всі дзвони. Серед маси народу та військових відділів, під звуки бубнів, винесли на головну площу міста труни з тлінними останками невідомих вояків. До домовин підійшов наймолодший вояк, охотник полку піхоти А. Тіонь, і на одній з домовин поклав вінок із живих червоних квітів. Так започатковано один з найбільших культів модерного світу, культ невідомого вояка.

Пошана невідомого вояка поширилася в усіх народів. В нас українців цей культ прийнявся в формі Зеленосвяточних поминок. Рік-річно по нашій Галицькій Україні йшов народ походом до символічних могил й молився за невідомих вояків, що склали свої буйні голови в боротьбі за волю батьківщини. У Львові похід йшов на стрілецькі могили, що був неначе символом усіх могил українських поляглих героїв. Тепер в Україні могили знищено, ні походи ні панахиди за поляглих стрільців не відбуваються. Тимбільше треба доцінювати пам'ятні могили та Зелено-святочні поминки на тих могилах у вільній Канаді. Тому то й я так глибоко був зворушений зелено-святочними поминками у Дервенті.

Гр. Нопик

Вісті з Саскатуну

Повідомлення з єпископської канцелярії:

Порядок Архиєреських відвідин:

9 серпня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа в Глентворт, Саск.

16 серпня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа в Келлигер, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиєрейський Молебень в Таффнелл, Саск.

19 серпня — година 10:00 ранку — Архиєреська Служба Божа в Бекенгем, Саск., з нагоди празника Преображення ГНІХ.

23 серпня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа в Красні, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиєрейський Молебень в Бенкенд, Саск.

30 серпня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа в Естеван, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиєрейський Молебень в Брадвю, Саск.

6 вересня — година 10:00 ранку — Архиєрейська Служба Божа в Бруно, Саск.
Година 5-та пополудні — Архиєрейський Молебень в Альвена, Саск. (фарми)

В днях від 29-го червня до 3-го липня відбулися в Саскатуні реколекції отців душпастирів Саскатунської єпархії, під проводом о. М. Нички ЧСВВ. Реколекції проходили в приміщеннях Інституту А. Шептицького. Під час реколекцій 1 липня, відбулася священича конференція. На конференції засновано раду пресвитерів Саскатунської єпархії. До ради вибрано: о. прел. О. Пасічняка, о. д-ра М. Миколіва, о. Б. Бачинського, о. М. Пилипчука, о. Р. Лужного. Рада Пресвитерів розпічне свою діяльність з початком місяця вересня ц.р.

З цьогорічної збірки Т-ва св. Йосафата вислано $450.00 на адресу Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого, на фонд — "Церква в потребі", $450.00 на відбудову церкви в Баня Люка (Югославія), $36.00 Сестрі Йосифі до Бразилії (Згромадження св. Йосифа Обручника ПНДМ).

Заплановано в місямі вересні ц.р., відбути окружні з'їзди організацій БУК, ЛУКЖ, УКЮ Саскатунської єпархії за таким порядком:

В Йорктоні — 13-го вересня,
в Ріджайні — 20-го вересня,
в Принс Алберт — 27-го вересня.

Подрібні інформації про повище подані з'їзди будуть своєчасно подані.

Тома Кобзей в Едмонтоні

Минулого тижня гостив в Едмонтоні відомий журналіст і громадський діяч Тома Кобзей з дружиною. Тут він зустрівся з адв. Святославом Фроляком з Торонта, який вів переговори з видавництвом МекЛелленд і Стюарт Лтд. в справі друку англомовного видання Василя Стефаника. Переговори закінчилися успішно, -- заявив Т. Кобзей. Він підкреслив, що це вперше твори українського клясика появляться накладом англійського видавництва. Як досі, твори Шевченка, Лесі Українки чи антології української літератури появлялися виключно накладом наших установ, КУК, НТШ, УВАН тощо, тому їх поширення обмежувалося українським ринком.

Увага, уродженці Снятинщини!

Від Ділового комітету, що його очолює письменник Михайло Бажанський, ми одержали повідомлення, що 5 вересня ц.р. відбудеться в Торонті, в залях церкви св. о. Миколая при вулицях Белвудс і Квін, з'їзд уродженців Снятинщини.

Програма з'їзду така:

8:00 ранку — Служба Божа,
9:00 ранку — реєстрація присутніх і формальні справи,
2:00 попол. — пленум і
6:00 вечора — бенкет.

SPECIALIZING IN SPECIALIZED BODIES

EDBRO HOISTS
DUMP BODIES
VAN BODIES
SERVICE BODIES

EDMONTON TRUCK BODY LTD.

НА ПРОДАЖ:

3 відкриті вживані троки для воження фляшок (BOTTLERS BODDIER) дешево

Phone.: 474-1421

12135 Fort Road, Edmonton, Alberta

ПОГЛЯНЬТЕ НА ВАШУ АДРЕСУ...

Поруч Вашої адреси подана дата, поки заплачена Ваша газета. Якщо передплата вже вийшла, просимо Вас відновити її.

Обов'язуючі тепер приписи міністерства пошти уважають за передплатників часопису лише тих, що мають заплачену передплату на цей рік.

За передплатників, яких передплата не відновлена на цей рік, наше видавництво, крім теперішньої дуже високої оплати, мусить ще доплачувати додатково. Газети для тих наших читачів, треба пакувати й висилати окремо, що завдає нам додаткової праці.

Тому просимо наших Шановних Передплатників, що залягають з передплатою, вирівняти її негайно та не спричиняти нам зайвих коштів та праці.

Дякуємо заздалегідь за зрозуміння в цій справі.

ВИДАВНИЦТВО «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ»

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Збираємо до музею і архіву

Після короткої вакаційної перерви — ми продовжуємо дальше нашу збірку давних друків та пам'ятко-вих речей. Всіх свідомих українських поселенців, що мають у себе давні друки чи пам'яткові речі, просимо передати їх нам для збереження для грядучих поколінь.

ПОДАЄМО 22 СПИСОК осіб, що прислали свої друки та пам'яткові речі:

1.: Письменник З. ДОНЧУК з Філядельфії ,автор багатьох книжок, прислав нам по одному примірникові своїх книжок: "І бачив я", "Десята", "Чорні дні", "Через річку", "Гнат Кіндратович" та "Ясновидець";

2.: П-і Т. ГАЛАК, Лин Лейк, Ман. — 2 куски домашнього полотна з 19 ст., старовинну кулю, рушник, вишиваний на домашньому полотні та інші матеріяли;

3.: П. М. ПОРІЦЬКИЙ, з Гай Прері, Алберта, який відвідав нашу збірку й прибіцяв помагати надальше у переводженні та порядкуванні збірки. Передав нам свої спомини зі свого життя, аж до приїзду до Канади, а окрім того: (вдруге) рушник, що його дружина вишивала в Києві 1917 р.

4.: п. М. СЕРЕДА, Кемровз, Алберта (третій раз) — два образи та рами, що їх різьбив піонер О. Бережанський недалеко Мондер Алберта;

5.: п-і О. БАТИЦЬКА, Едмонтон — військові відзнаки та інші пам'яткові речі по свойому чоловікові бл. п. інж. В. Батицькому.

Всім жертводавцям щира подяка.

Вашими матеріялами до нашої збірки ви вписуєте свої імена в члени нашої збірки.

Пишіть на адресу:
H. YOPYK
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA
Телефонуйте: 424-6905

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(ґарантований дентистичний механік)

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
нова адреса: ....
....

(Адресу писати по-англійськи)

Дарунки для рідних в Україну
висилає до ваги 44 фунти
VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton
Велика обнижка цін!

● Потрібно доброго м'ясара, що міг би робити українські м'ясні вироби. Дуже добрі можливості заробітку. За ближчими інформаціями пишіть на адресу:
MR. P. SCHERBA
c/o 1434 - 8th Ave.,
PRINCE GEORGE, B.C.

● **Українська - вдова**, на відвідинах з Польщі, 44 роки життя, доброї та супокійної вдачі, радо б познайомилася з українцем, супокійної вдачі, з деяким майном та відповідного віку для можливого подружжя. В Канаді буде ще два місяці. Зголошення слати до "Українських Вістей" Box К.Ч.

● ІГРАШКА ДЛЯ ДІТЕЙ
Пластикова плахта до кольорування неотруйливим кольоровим олівцем та магічною шматкою до стирання намальованого. $2.00 з поштовою пересилкою.
MEMORY LANE
Box 221 — B.C.
EDMONTON 15, Alta

ЗАХОПИЛИ ЛІТАК

Шість палестинських терористів, між ними — одна дівчина, захопили грецький літак і домоглися від грецького уряду звільнення сімох арабських терористів, що сидять у грецьких тюрмах за напад на ізраїльський літак та бомблення бюра ізраїльської повітряної лінії. Уряд погодився звільнити всіх сімох арабів протягом одного місяця.

Грецький віцепрме'єр Г. Патакос закликав до себе амбасадорів усіх арабських держав і заповів, що якщо арабські терористи вчинять ще якийсь акт терору на грецькій території, то грецький уряд викине з Греції всіх арабів.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK - CHURCH - CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

● Екзамінує безплатно слух
● Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
● Повна обслуга
Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

Не будь солодким, бо проковтнуть, не будь гірким, бо проклянуть.

ЧАЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ ЕДМОНТОНСЬКОГО ОУК

На допомогу українцям в Югославії

Едмонтонські українці, як і українці по інших українських осередках відгукнулися тепло на заклик ВПреосв. Архиєпископа Гавриїла Букатка з Београду й перевели збірку на допомогу югославянським українцям, потерпілим від землетрусу. Організація Українок Канади рівнож включилася в допомогову акцію. Членки ОУК в Едмонтоні зібрали між собою та своїми прихильниками 30 пачок одягів, які переслано до Югославії через Єпархіяльну управу БУК. До успіху тієї акції найбільше причинилися такі пані: О. Бойко, Д. Журавель, І. Іванців, С. Климкович та О. Манастирська.

В неділю, 5 квітня ОУК влаштувала чайне прийняття, з якого прибуток був призначений для потерпілих від землетрусу. На чаю мав коротку доповідь про українських поселенців у Югославії о. д-р М. Сопуляк, який відвідував Югославію в часі першого землетрусу. Він поділився з приявними своїми цікавими спостереженнями про життя українців у Югославії.

Збірка при дверях дала 100.00 дол. При тій нагоді ОУК перевела також збірку пожертв на збіркову лісту. По 10.00 дол. жертвували: п-во Р. Олійник та п-во М. Шевяів; по 5.00 дол.: п-і Г. Блавацька, п-і Л. Грох, п-во Б. Олійник та п-во М. Суховерські; 4.00 дол.: п. М. Пріць; 2.00 дол.: п-і К. Шульган. Загалом зібрано на чайку 146.00 дол. Ті гроші переслано через центральну управу ОУК в Торонто до Югославії.

До успіху чайного прийняття причинилися всі членкині ОУК в Едмонтоні, а в першій мірі голова відділу п-і Г. Блавацька та комітет, що організував чайне прийняття.

І. С.

УСМІХНІТЬСЯ

Обережний редактор навіть таблицю множення дрикує порядком дискусії.

RIVER VIEW HOTEL
Свіжо відновлений
НИЗЬКІ ЦІНИ —
центрально положений
10136 - 95 Ст., Едмонтон
Тел.: 422-8665

FREE HOLIDAY

Visit Kelowna — Capital of the Okanagan. Buy fully serviced building lot minutes from $34,000,000 shopping complex. Close to schools. Buy now at low prices, easy terms, retire later. A sound investment. Lots at reduced price due to volume development, direct from subdivider.

Choice lots $3,500. Specially reduced to out-of-province holiday visitors to $3,000. (Save $500).

Enter draw on free lot — no **obligation.**

For more information write Spring Valley Subdivisions, P.O. Box 362, Kelowna, B.C. or call Gerald Melinchuk, 765-6444 or 763-3921. Kelowna.

Купуйте нову куховарську книжку
(в англійській мові)
Вже можна набути куховарську книжку другого відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Иосафата.
"FAVORITE RECIPES"
Ціна: 2.00 дол.
Замовлення приймають:
UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St., Edmonton 17, Alberta

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дишиці і кормового проводу
Tonsils, adenoids, сайнисис
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Тільки зубний лікар може сказати жінці: "Прошу закрити рот!" — і не мати від цього ніяких неприємностей.

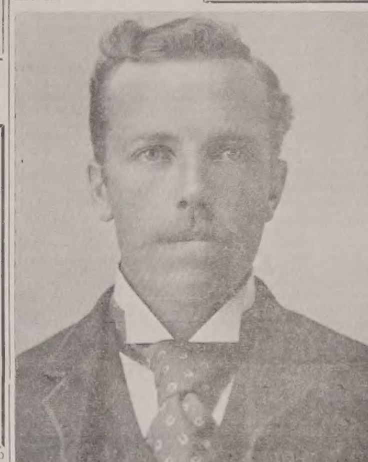

Основник броваря Молсона T. W. Lines

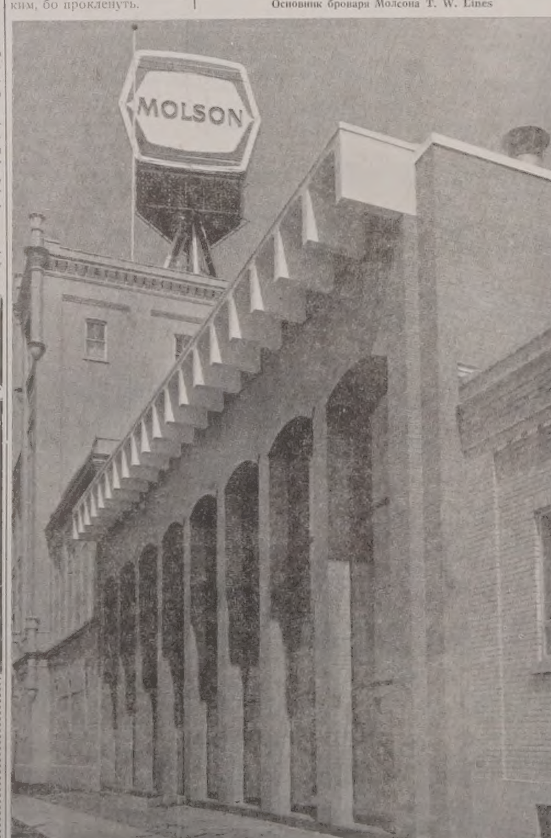

Новий модерний будинок броваря Молсона, збудований за німецьким зразком, в якому виробляється високоякісне пиво. То перший того роду бровар в Північній Америці. (Огол.).
Фото: Рансон